Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1573 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 18 mai 1954

SPRE UN NOU AVÎNT ÎN ÎNTRECEREA SOCIALISTĂ!

Tineretul Europei împotriva „comunității defensive europene"

Astăzi se deschide la Berlin Conferința tineretului din țările Europei împotriva „comunității defensive europene", pentru pace și prietenie. Reprezentanții tinerei generații din toate țările Europei, tineri de cele mai diferite opinii politice, de cele mai diverse convingeri se întrunesc pentru a căuta și găsi cele mai bune căi și mijloace de luptă împotriva creării „armatei europene", împotriva reînvierii militarismului german.

Conferința de la Berlin a tineretului european este o expresie a procesului de întărire a solidarității popoarelor în lupta împotriva renașterii Wehrmachtului, împotriva creării unor grupări militare agresive, împotriva creării „comunității defensive europene" și a „armatei europene", pentru pace trainică și securitate colectivă pentru toate popoarele Europei. Această conferință este totodată o mărturie a lărgirii și întăririi rîndurilor tinerilor luptători pentru pace din Europa, o mărturie a combativității lor crescînde în lupta pentru zădărnicirea urzelilor cercurilor agresive.

Tînăra generație din țările europene își dă tot mai bine seama de pericolul serios pe care-l reprezintă pentru viața și viitorul ei așa zisa „comunitate defensivă europeană" (c.d.e). Tinerii înțeleg că această „comunitate" nu e nici „defensivă" și nici „europeană". Care putere europeană e inițiatoarea acestei „comunități"? Franța, Italia sau Anglia? Nu! S.U.A. — care se găsește la 8.000 de km. de Europa. Continentul european cuprinde 32 de state. Cîte sînt reprezentate în c.d.e.? Doar 6.

Tinerii iubitori de pace din Europa văd mereu mai limpede că „comunitatea defensivă europeană" duce la scindarea Europei în două grupări ostile de state, că ea este menită să fie un instrument al cercurilor agresive americane care visează la dominația mondială.

Cu mînie, tinerii din țările vest-europene au definit deosebit de plastic tratatul privitor la „armata europeană" drept un „tratat-ștreang". Ce ar însemna în mod concret pentru Italia sau Franța, pentru Belgia sau Olanda participarea la c.d.e.? Ea ar însemna în primul rînd pierderea suveranității și independenței naționale a acestor state.

Inițiatorii de peste Ocean ai c.d.e. nu-și ascund de altfel disprețul față de țările de pe vechiul continent. După părerea lor, Europa a ajuns în totală stare de descompunere și popoarele ei sînt coapte — chipurile — pentru a fi transformate în sclavi coloniali care acceptă în locul propriilor lor guverne, un supraveghetor împuternicit de stăpînii americani. Acest supraveghetor ar trebui să fie conform planurilor Washingtonului — Wehrmachtul hitlerist pe cale de reînviere. Sub firma „comunității defensive europene" se pregătește febril punerea grabnică pe picioare a unui nou Wehrmacht. Stimulați și îmboldiți de ațîțătorii la război americani, generalii naziști se pregătesc să ia comanda diviziilor germane în curs de refacere. Militariștii germani încep să se simtă tot mai la largul lor. Ei acționează mereu mai mult nu ca o forță agresivă potențială ci ca o primejdie reală pentru securitatea europeană.

Este limpede că urzelile cercurilor agresive în legătură cu crearea „comunității defensive europene" crează un pericol serios pentru popoarele Europei, că c.d.e. aduce cu sine creșterea primejdiei unui nou război.

C.d.e. înseamnă pentru tineretul țărilor vest europene ca, în uniforma americană, să lupte sub comanda generalilor germani în scopul realizării planurilor demente ale miliardarilor yankei. C.d.e. înseamnă creșterea poverii cheltuielilor militare și înrăutățirea situației tinerilor din țările cuprinse în această coaliție agresivă. C.d.e. înseamnă ca tinerii din toate colțurile Europei să nu se mai întîlnească în adunări prietenești și în competiții sportive ci să se împuște unul pe altul. Aceasta înseamnă ca tinerii să nu trăiască în pace ci să meargă pe drumul morții.

Tineretul din țările Europei nu vrea însă să-și pericliteze viitorul. El nu vrea ca la fiecare 20 de ani pămîntul continentului european să fie stropit de sînge, să fie transformat într-o arenă de distrugeri. Recent, a avut loc la Strassbourg o întrunire organizată de propagandiștii „armatei europene". Au fost invitați să vină un mare număr de tineri din Alsacia (regiune a Franței). A luat acolo cuvîntul avocatul devotat al trusturilor, Robert Schuman. El a pălăvrăgit mai bine de o oră despre „binefacerile comunității defensive europene". De abia terminase Schuman discursul său cînd un tînăr muncitor s-a urcat la tribună și a arătat în cuvinte pline de mînie că tinerii din Alsacia refuză să-i urmeze pe propovăduitorii „armatei europene". Toți participanții l-au aplaudat pe tînărul muncitor. Domnul Schuman a plecat iute, cu coada între picioare. Iar întrunirea s-a desfășurat mai departe dar ca o demonstrație împotriva c.d.e. Faptul acesta simplu, un fapt oarecare, vorbește despre mînia și ura tineretului Europei împotriva „comunității defensive europene". De la Marsilia la Paris, de la Strassbourg pînă în Normandia, pe garduri și pe zidurile caselor tinerii francezi au scris două cuvinte: „c.d.e. — niciodată!" Tinerii din Germania occidentală au organizat puternice manifestații împotriva reintroducerii serviciului militar obligatoriu. In Berlinul occidental, pe Schloss Strasse, tinerii patrioți au ars simbolic textul tratatului „comunității defensive europene". La Roma, Neapole, Florența, Teranova au avut loc demonstrații puternice ale tineretului italian împotriva c.d.e. Tinerii din Danemarca au organizat o „săptămînă de luptă împotriva reînvierii militarismului german". Luînd cuvîntul la una din numeroasele întruniri împotriva c.d.e., la Amsterdam, un tînăr catolic olandez a spus: „Noi știm că toți cei care asistăm la această întrunire nu sîntem totdeauna de aceeași părere dar trebuie să ne străduim să găsim o înțelegere în fața pericolului „armatei europene" și al refacerii Wehrmachtului". Tinerii din Polonia și Cehoslovacia au organizat mitinguri de protest împotriva c.d.e., manifestîndu-și solidaritatea cu lupta tinerilor din țările vest-europene. Așa se făurește unitatea tineretului în lupta patriotică împotriva trădătorilor militariști de la Bonn și Paris.

Tinerii înțeleg că numai lupta perseverentă, dîrză, poate zădărnici planurile agresorilor. Ca urmare a luptei popoarelor, tratatul „comunității defensive europene" n-a fost ratificat în toate țările semnatare și n-a putut încă intra în vigoare. Acțiunea hotărîtă a popoarelor, a tinerei generații din Europa poate și trebuie să impună abandonarea c.d.e.

Tineretul cinstit, iubitor de pace din țările Europei a salutat și sprijină cu hotărîre propunerile Uniunii Sovietice „cu privire la asigurarea securității în Europa". Ideea securității colective, bazată pe participarea tuturor statelor Europei reprezintă calea pe care se poate reveni la o viață normală, pașnică, în condițiile cărei popoarele dezvoltînd prin toate mijloacele legăturile culturale și economice dintre ele, se vor putea simți, însfîrșit, eliberate de pericolul războiului. Respingerea de către puterile occidentale a notei sovietice din 31 martie a. c. prin care se propunea din nou crearea unui sistem general european de securitate nu face decît să arate și mai limpede tinerei generații a Europei că cercurile agresive din S.U.A. sînt pentru menținerea actualei scindări a continentului european și că ele doresc să continue formarea de blocuri militare războinice.

Tinerii din țările Europei sînt vital interesați în stabilirea unei păci trainice în Europa și în întreaga lume. De aceea ei urmăresc acum cu atenție deosebită conferința ce se desfășoară la Geneva. Aceleași forțe agresive care vor să transforme Europa într-o posesiune colonială, uneltesc fățiș, planuri perfide împotriva popoarelor Asiei. Ele dau ajutor militar colonialiștilor francezi în Vietnam, caută să pună pe picioare o coaliție a colonialiștilor agresori îndreptată contra popoarelor asiatice, încearcă să împiedice trecerea Coreei de la armistițiu la o pace trainică. Alături de toate popoarele Europei, tinerii din țările europene doresc fierbinte rezolvarea echitabilă a problemelor care privesc Coreea și Indochina, stabilirea unei păci trainice în Asia, în Europa și-n întreaga lume.

La Berlin, în zilele de 18 și 19 mai va răsuna cu putere glasul tinerei generații a Europei, în apărarea păcii. Conferința de la Berlin poate și trebuie să ducă la un nou avînt al luptei tinerilor iubitori de pace de pe toate meleagurile vechiului continent european. Schimbul larg de păreri, discuțiile care se vor purta vor duce fără îndoială la lărgirea rîndurilor celor care se ridică împotriva c.d.e., împotriva urzelilor agresorilor.

Tineretul patriei noastre salută cu încredere și dragoste deschiderea conferinței de la Berlin a tinerilor din țările Europei. Noi nu putem uita că țara noastră a fost totdeauna un obiectiv de subjugare și acaparare al politicii de „Drang nach Osten" a militarismului german. Țara noastră a suferit de două ori în cursul unui sfert de veac ororile ocupației militariștilor germani. Nu vrem ca aceste orori să se repete! Poporul nostru înțelege primejdia pe care-o reprezintă pentru securitatea sa și a celorlalte popoare europene refacerea mașinii de război germane. Noi vedem în comunitatea defensivă europeană și în uneltirile țintind refacerea Wehrmachtului hitlerist o amenințare pentru munca noastră pașnică, pentru viitorul nostru.

Tineretului nostru ca și întregului nostru popor îi este scumpă cauza securității vechiului și încercatului nostru continent european, cauza apărării vieții și viitorului popoarelor Europei. Exprimînd năzuințele și voința noastră, guvernul R.P.R. a arătat prin declarația publicată la 25 martie 1954, că este gata să-și unească eforturile cu toate țările interesate spre a contribui la asigurarea securității europene, la apărarea păcii în lume.

Mereu și mereu poporul și tineretul nostru muncitor și-au exprimat solidaritatea de luptă cu toți oamenii iubitori de pace din toate țările Europei.

Tînăra generație din R.P.R. nutrește o dragoste și o prietenie trainică pentru tinerii apărători ai păcii din țările Europei occidentale care luptă în condiții grele împotriva urzelilor cercurilor agresive.

Delegația R.P.R. la conferința de la Berlin duce acum cuvîntul de salut și solidaritate al tinerei generații din țara noastră tuturor tinerilor din toate țările Europei. Ea exprimă voința noastră:

Să fie zădărnicită crearea „comunității defensive europene"!

Să fie împiedecată reînvierea militarismului german!

Să fie tradusă în viață ideea securității colective în Europa!

Primele venituri

La gospodăria agricolă de stat Zăicești din raionul Botoșani însămînțările s-au terminat încă de zilele trecute, începîndu-se lucrările de întreținere a culturilor. Printre altele, la această gospodărie s-a executat încă din luna trecută grăpatul culturilor de grîu și orz de toamnă pe o suprafață de 400 ha. Acest lucru a dat posibilitatea unei creșteri rapide a culturilor, astfel că plivitul a început mai din vreme. Numai culturile de grîu au fost plivite pînă acum pe o suprafață de 150 ha. In gospodărie au mai fost prășite și peste 10 ha. de sfeclă.

Și în grădina de legume a gospodăriei s-a depus pînă la data de 15 mai o muncă rodnică care a și început să-și arate roadele. De aici au plecat pe piața orașului Botoșani, spre valorificare legume timpurii ca: ridichi, ceapă etc. în valoare de peste 5.000 lei. Fruntași în terminarea la timp a însămînțărilor și în întreținerea culturilor sînt tractoriștii Decebal Miron și Constantin Halici, precum și brigadierul legumicol Petre Ghidovaț.

Au terminat însămînțările

Pînă în seara zilei de 14 mai, în regiunea Stalin planul de însămînțări a fost îndeplinit în proporție de 101,6 la sută la mazăre, 103,7 la sută la floarea soarelui, cu 100 la sută la porumb, cu 100,2 la sută la cartofi, cu 125 la sută la borceag, iar la plante tehnice și legumicole planul de însămînțări a fost depășit cu 2,5 la sută. Planul de însămînțare a culturilor în cuiburi așezate în pătrat a fost îndeplinit în proporție de 81,6 la sută la cartofi și în proporție de 138 la sută la porumb.

Fruntaș pe regiune la însămînțarea culturilor prășitoare în cuiburi așezate în pătrat este raionul Sighișoara, în care s-au însămînțat după această metodă peste 800 ha. cu porumb și cartofi.

Acum, în întreaga regiune se desfășoară munca de întreținere a culturilor. Membrii gospodăriei agricole colective „5 martie" din Selimbăr, raionul Sibiu, au prășit pînă acum întreaga suprafață însămînțată cu chimion, sfeclă furajeră și floarea soarelui.

32.000 ha. plivite și 3.364 ha. prășite

In ziua de 13 mai, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Baia Mare au îndeplinit planul însămînțărilor de primăvară în proporție de 100,16 la sută. Fruntaș pe regiune este raionul Carei, unde s-au terminat însămînțările încă din ziua de 4 mai. In această regiune, planul de însămînțare a culturilor prășitoare după metoda cuiburilor așezate în pătrat a fost realizat în proporție de 267 la sută.

Primii care au terminat însămînțările de primăvară sînt colectiviștii din Medieșu Aurit, Ratești, Carei, Petrești și Tomșung, țăranii muncitori întovărășiți din Cămești, Sănislău, precum și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele Rătești, Ardud, Lucăceni, Tășnad, Cincirlău și altele.

Acum în regiunea Baia Mare au început lucrările de întreținere a culturilor. Pînă în prezent, în această regiune s-au plivit peste 32.000 ha. cultivate cu păioase și s-au prășit 3.364 ha. culturi de primăvară.

Colectiviștii din Păulești, Medieșu Aurit, Silău, întovărășiții din Sănislău, Cămești, țăranii muncitori cu gospodării individuale din Moftinu Mic, Tiream au început cei dintîi muncile de întreținere a culturilor.

Colectiviștii în frunte

Colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din satele și comunele raionului Caracal au început zilele acestea lucrările de întreținere a culturilor. Numai în cîteva zile, în întreg raionul au fost plivite 11.900 ha. cu grîu și orz. La gospodăriile agricole colective din comunele Gostavățu, Traian, și Drăghiceni a fost terminată prima prașilă la floarea soarelui pe o suprafață de 40 ha.

O muncă rodnică a desfășurat brigada 1-a de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Gostavățu, care din prima zi de lucru a depășit sarcinile de plan ce îi reveneau cu 10 la sută.

Țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Dobrotești au făcut numai într-o singură zi prașila 1-a la floarea soarelui, pe o suprafață de 30 ha.

Economiile în atenția tineretului

CRAIOVA (de la corespondentul nostru Sîrbu Oprea).

Alături de muncitorii vîrstnici, sute de tineri îndrumați de organizațiile de bază U.T.M. din fabricile și uzinele orașului Craiova, luptă cu multă hotărîre pentru a realiza însemnate economii de materiale.

O BRIGADĂ UTEMISTĂ FRUNTAȘĂ

Brigada utemistă de bobinatori din secția transformatori a fabricii „Electroputere", condusă de utemista Chiriu Nicolița este bine cunoscută în fabrică, fiind o brigadă care luptă pentru a realiza cît mai multe economii de materiale. Urmînd inițiativa tinerilor de la „Progresul" Brăila brigada utemistei Chiriu Nicolița a înscris anul trecut în contul de economii al brigăzii, economii de materiale echivalente cu prețul de cost al unui transformator de 240 K.D.A. Anul acesta brigada utemistei Chiriu a pornit cu un nou avînt să înscrie în contul de economii al brigăzii tot mai multe economii de materiale. Prin aplicarea metodelor sovietice și în special a graficului orar al comsomolistei Valentina Hrisanova și prin folosirea rațională a materialului de bobinaj, brigada a reușit ca în luna aprilie să obțină economii de materiale în valoare de 4200 lei. In prezent brigada lui Chiriu Nicolița deține titlul de brigadă fruntașă pe fabrică, în lupta pentru realizarea de cît mai multe economii.

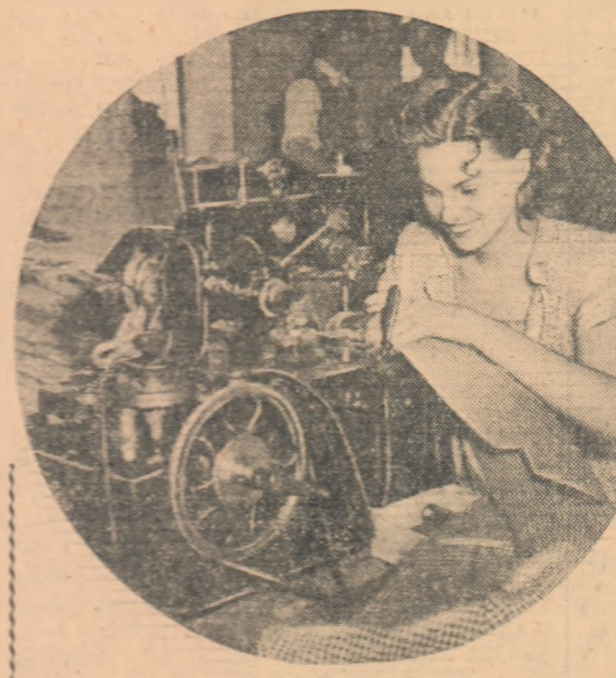
MUNCA MECANICILOR DE PE LOCOMOTIVE

Mecanicii de pe locomotivele de la depoul C.F.R. Craiova, prin aplicarea metodelor sovietice se întrec pentru a reduce cît mai mult consumul de combustibil. Aplicînd metoda economiștei sovietice, Clavdia Baranovscaia, a planului financiar de producție al locomotivei și alte metode sovietice, colectivul depoului C.F.R. Craiova a reușit să realizeze economii de combustibil în valoare de 160.000 lei.

Urmînd exemplul mecanicilor comuniști Nistor Constantin, Ciontea Alexandru și alții care sînt în fruntea întrecerii pentru reducerea consumului de combustibil, mecanicii utemiști Fluture Florea și Ionescu Tilă au realizat economii de combustibil în valoare de peste 20.000 lei.

CONTRIBUȚIA INOVATORILOR ȘI RAȚIONALIZATORILOR

La cabinetul tehnic al uzinelor de construcții de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie" muncitorii tineri și vîrstnici au propus în acest an 38 de inovații și raționalizări. Dintre ele 27 sînt aplicate în uzină. Datorită aplicării lor, economiile uzinei vor crește la 33.290 lei anual. Numai lăcătușul utemist Anghel Ion prin dispozitivul creat pentru filetul piulițelor la grape cu colți, va aduce un venit anual uzinei de 10.184 lei. La fel strungarul Băjan Alexandru prin crearea unui dispozitiv pentru găurirea axului la semănători a redus timpul de lucru de la 8 la 2 minute. Dispozitivul creat de el va aduce un venit anual de 2807 lei.

La fabrica de confecții „I. C. Frimu" din Craiova, majoritatea tinerelor muncitoare sînt în întrecere socialistă. La secția tineretului — în brigada utemistă nr. 3 — lucrează și Emilia Dumitrescu, la o mașină de cusut butoniere. Zeci de confecții ies zilnic din mîna ei, lucrate cu multă atenție. Calitatea produselor sale a ajuns de 100 la sută, iar norma totdeauna și-o depășește cu 35—40 la sută.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

O nouă victorie a petroliștilor noștri

Brigada tovarășului Radu Gh. a început forajul sondei 146, în dimineața zilei de 11 mai, orele 6,30. In vederea acestui fapt, sondorii din brigada tovarășului Radu, s-au pregătit intens. Ei au luat toate măsurile pentru ca noua metodă, forajul cu apă să fie aplicată la această sondă, din plin. Odată început forajul, a crescut și elanul pentru a da sonda cît mai de vreme producției. Eforturile și munca plină de entuziasm a tovarășului Radu și a tovarășilor săi de muncă, au fost încununate duminică dimineața cu o nouă și importantă victorie.

La orele 5,30 brigada a terminat forajul sondei 145, înregistrînd o viteză medie comercială de 7454,4 metri granic lună, ceea ce reprezintă un NOU RECORD OBȚINUT IN CADRUL TRESTULUI DE FORAJ PITEȘTI ȘI IN INDUSTRIA NOASTRA PETROLIFERA.

Tot această brigadă a forat în ziua de 12 mai, 563 metri, întrecînd vechiul record cu 114 metri.

Un succes foarte important l-a obținut și brigada tovarășului Duță Vasile. Această brigadă a început forajul sondei 152 în ziua de 9 mai la orele 15. Aplicînd metoda de foraj cu apă, brigada tovarășului Duță a reușit ca în ziua de 16 mai orele 5 să termine forajul, înregistrînd o viteză medie comercială, de 5796 metri granic lună. Un ajutor prețios l-au primit sondorii de la sonda 152, din partea cunoscutului petrolist Gh. Enescu, Laureat al Premiului de Stat.

Cinste harnicilor petroliști din cadrul acestor brigăzi, care sînt în fruntea luptei pentru a da patriei cît mai mult țiței!

In contul celui de al doilea cincinal

Mina Vulcan este una dintre minele din Valea Jiului care numără foarte multe brigăzi fruntașe. Ele și-au terminat în acest an sarcinile lor din planul cincinal, alături de Kopetin Gheza, de la Lonea și Haidu Iuliu de la mina Petrila. Numele fruntașilor întrecerii socialiste Böyte Pavel, Feher Petru, Ivan Andronic și alții care lucrează în contul anului 1956 la mina Vulcan au început să fie cunoscute printre mineri. Celelalte brigăzi de aici s-au avîntat acum și mai mult în întrecerea pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan.

In ziua de 11 mai o nouă brigadă de mineri de la Vulcan și-a îndeplinit sarcinile de plan pe 1955 și a început să lucreze în contul anului 1956. E vorba de brigada fruntașului în întrecerea socialistă Martin Wass din care fac parte și tinerii mineri Nicolae Szabodoș, Petru Popescu, Ștefan Asiki și Iosif Szabodoș. Succesul lor se datorește metodelor înaintate de muncă Jandarova și Voroșin și folosirii din plin a utilajului. Aceasta a făcut ca brigada lui Martin Wass ai cărei ortaci n-au absențe nemotivate, să realizeze depășiri zilnice de peste 40 la sută.

Pentru succesul dobîndit și pentru atitudinea lor patriotică față de muncă, membrii brigazii lui M. Wass au fost confirmați fruntași ai întrecerii socialiste

Corespondent
I. GRUIA

Cu metoda nouă de turnare

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru Puiu Nicolae).

Nu de multă vreme secția turnătorie a uzinelor de utilaj petrolifer „Gh. Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște, a fost declarată secția tineretului.

Cele 6 brigăzi utemiste de producție care lucrează aici, aplicînd metodele înaintate de muncă cum sînt elaborarea șarjelor rapide și inițiativa de folosire la maximum a capacității cuptorului electric prin mărirea vetrei de turnare, au obținut realizări de seamă. Astfel s-a reușit ca la cuptorul electric de topire a oțelului, în prima decadă a lunii mai să se obțină la elaborarea șarjelor rapide de oțel lichid o depășire de 5 la sută. Această depășire a dat putință uzinei să lucreze peste plan în luna mai, un număr însemnat de piese necesare S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor.

O altă preocupare a colectivului acestei secții, este și lupta neîntreruptă pentru un regim sever de economii. Numai prin economiile de oțel lichid, prin reducerea maselotelor și a plusului de prelucrare, s-au realizat circa 2.500 kg. piese diferite.

Reducerea simțitoare a maselotelor și plusului de prelucrare a unei piese turnate, se datorește în primul rînd noului sistem de turnare și anume sistemului cochila, care a făcut ca productivitatea muncii să crească lunar cu 4,5 la sută, iar prețul de cost la piesele turnate, să scadă cu 3,5 la sută pe întreaga secție.

Mai multe sandale și de modele deosebite

SIBIU (de la corespondentul nostru Popa Gavril). La începutul acestei luni, muncitorii fabricii de încălțăminte „13 Decembrie" din Sibiu, au început să confecționeze un nou model de sandale bărbătești.

Muncind cu însuflețire, numai în cîteva zile, ei au confecționat peste 40.000 de perechi. Astfel muncitorii tineri și vîrstnici de la sectoarele nr. 4, dau o mare atenție calității. Noul model de sandale, care va fi pus în vînzare la magazinele de stat peste puțin timp, va fi apreciat de cumpărători.

Că muncitorii de aici se străduiesc să facă acest lucru îl poate dovedi graficul de calitate al cîtorva tinere. Să luăm de exemplu pe tinerele Bunea Maria și Stanciu Ana, membre ale unei brigăzi de calitate. Atenția cu care lucrează la mașinile de cusut le dă posibilitatea să dea zilnic o calitate de peste 99 la sută. Cu același avînt în muncă lucrează și utemista Vereș Irina, de la secția finisaj. La mașina sa de cusut tălpi folosind metoda sovietică Voroșin, ea reușește să aibă în medie o depășire de normă de 85 la sută.

Hotărîți să întreacă succesele din luna trecută cînd s-au confecționat din economii peste 230 perechi pantofi bărbătești, muncitorii de la secția croit desfășoară acum o activitate și mai rodnică.

Un aport însemnat la aceste succese l-au dat și membrii brigăzii utemiste condusă de Fazacas Alexandru

Duminica sportivă

9 recorduri de seniori și 5 de juniori

Campionatele de tir pe echipe ale R.P.R. s-au desfășurat timp de trei zile, începînd de vineri, la poligonul Tunari. Deși vremea nu a fost în decursul întrecerilor, tot timpul favorabilă, totuși dîrzenia și buna pregătire a concurenților a dat loc unei lupte sportive excepționale: au rezultat nouă noi recorduri republicane, dintre care unul egalează recordul mondial oficial al probei.

Trebuie remarcat faptul că junioara Jacqueline Zvoneschi în vîrstă de aproape 17 ani a stabilit la probele de armă liberă 40 focuri cinci noi recorduri republicane pentru junioare.

Dintre trăgători o formă remarcabilă a dovedit maestrul sportului dinamovistul H. Herșcovici. El a stabilit două noi recorduri R.P.R., primul la proba de armă liberă 40 focuri poziția genunchi (394 p. față de 392 vechiul record aparținînd maestrului emerit al sportului Sîrbu) și cel de al doilea, la armă liberă 3 poziții cîte 40 focuri (cu 1164 puncte), record care egalează cea mai bună performanță mondială.

Două recorduri, a stabilit de asemenea trăgătoarea Marietta Juverdeanu, din echipa Metalul, la probele de armă liberă 40 focuri poziția picioare (367 p.) și armă liberă trei poziții cîte 40 focuri (1132 p.). Celelalte cinci recorduri au fost realizate de echipele Dinamo (la armă liberă combinată masculin), și echipa feminină a asociației Progresul (la armă liberă combinată, armă liberă 40 focuri poziția genunchi, armă liberă 40 focuri poziția picioare și armă liberă trei poziții cîte 40 focuri).

De remarcat că echipa feminină a asociației Progresul (compusă din Lia Sîrbu, Carmen Stănescu, Felicia Iovănescu, Tereza Quintus și Ecaterina Tulbure) a fost factorul principal al victoriei reprezentativei asociației respective, care a cucerit titlul de campioană absolută a R.P.R. pe anul 1954. Aceasta arată, în același timp, marele progres înregistrat de elementul feminin în acest sport.

Pe probe, au cucerit titlurile de echipe campioane următoarele echipe pe asociații.

C.C.A. (pistol precizie, armă liberă 40 focuri poziția genunchi și picioare masculin, și armă liberă trei poziții cîte 40 focuri), DINAMO (armă liberă combinată masculin, armă liberă 40 focuri poziția culcat) și PROGRESUL (pistol viteză și armă liberă combinată) feminin, armă liberă 40 focuri pozițiile culcat, genunchi și picioare feminin și armă liberă trei poziții cîte 40 focuri de asemenea feminin.

TENIS

● In țară au continuat întîlnirile de tenis pe echipe din cadrul campionatului republican. Iată unele rezultate obținute: Dinamo București — Metalul U.R.E.T. Timișoara 8-3; Progresul I.T.B. București—Progresul Tg. Mureș 9-2; C.C.A.—Fl. Roșie U.T.A. 8-3 etc.

BASCHET

● Cea de a doua etapă a campionatului categoriei A. la baschet femenin s-a soldat cu următoarele rezultate: Știința Cluj — Constructorul București 40-39; Știința I.C.F.—Locomotiva București 33-32; Progresul Arad—Fl. Roșie Oradea 24-39; Progresul Oradea—Știința Iași 89-3.

HANDBAL

● C.C.A. continuă să conducă în campionatul categoriei A. la handbal. C.C.A. și-a consolidat poziția în urma meciului cîștigat cu 7-4 împotriva Recoltei G.A.S. Variaș.

RUGBI

● In urma rezultatului obținut duminică, (Dinamo București—Locomotiva Grivița Roșie 6-0) Dinamo a trecut în fruntea clasamentului categoriei A.

FOTBAL

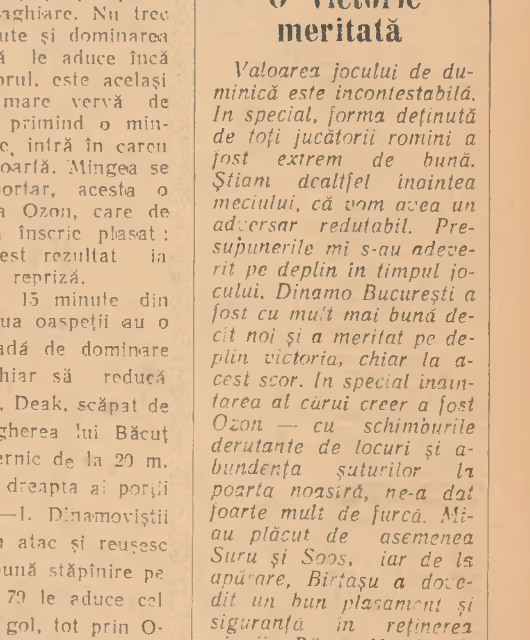
● Reluarea campionatului categoriei A la fotbal a confirmat interesul mare de care se bucură această competiție în rîndul oamenilor muncii din țara noastră.

Un rezultat bun a obținut echipa ceferiștilor din Tg. Mureș care a învins, în deplasare, cu 3-0 (2-0), echipa Dinamo Orașul Stalin. Flamura Roșie Arad și-a continuat seria victoriilor, întrecînd cu 1-0 (0-0) echipa Știința Cluj.

In celelalte meciuri s-au înregistrat următoarele rezultate: **Ploești:** Flacara-Locomotiva Grivița Roșie Bucuresti 0—2 (0—0); **Oradea:** Progresul—Metalul Cîmpia Turzii 0—0; **Simeria:** Metalul Hunedoara—Minerul Petroșani 0—0.

(Agerpres)

Dinamo București — Dozsa Budapesta 3:1 (2:0)

Duminică, cei aproape 100.000 spectatori care au umplut pînă la refuz tribunele stadionului „23 August", veniți să asiste la desfășurarea meciului de fotbal Dinamo București Dozsa Budapesta, s-au bucurat din plin de un spectacol sportiv de bună calitate.

Se poate spune fără a greși că partida aceasta a corespuns din aproape toate punctele de vedere. Forma deosebit de bună a dinamoviștilor în general, viteza și suplețea lui Ozon, agresivitatea lui Suru, Nicușor sau Soos, precum și siguranța cu care Băcuț II „l-a ținut" pe masivul Deak, toate acestea au constituit fără îndoială explicația victoriei echipei dinamoviste. Pentru succesul de duminică trebuiesc evidențiați toți cei „11" dinamoviști care au îmbogățit astfel palmaresul echipei cu încă o victorie internațională, cu atît mai prețioasă cu cît e vorba de o puternică formație maghiară.

Chiar din primele minute înaintașii bucureșteni întreprind atacuri foarte periculoase la poarta lui Henni. Se remarcă îndeosebi aripa stîngă Ozon-Suru, care produc multe emoții apărării maghiare și în special lui Henni. Primele 15 minute de joc se caracterizează printr-o continuă hărțuială între înaintașii de la Dinamo și apărarea oaspeților. Pe rînd, Ozon, Suru și chiar Băcuț II încearcă poarta, însă balonul fie ca e reținut de Henni, fie că trece cu puțin pe lîngă bară. Dominarea categorică a dinamoviștilor este concretizată în minutul 16 cînd Ozon trece pe partea dreaptă a terenului și fuge spre poartă urmărit îndeaproape de Kiss II și Solvom. Ajuns în apropierea careului de 6 metri, Ozon trimite mingea în plasă pe lîngă Henni, ieșit în întîmpinare: 1—0. Incurajați de acest gol, dinamoviștii pornesc deslănțuiți spre poarta echipei maghiare. Nu trec decît 10 minute și dominarea lor insistentă le aduce încă un gol. Autorul, este același Ozon — în mare vervă de joc — care primind o minge de la Ene, intră în careu și trage la poartă. Mingea se lovește de portar, acesta o respinge... la Ozon, care de data aceasta înscrie plasat: 2—0. Cu acest rezultat ia sfîrșit prima repriză.

In primele 15 minute din repriza a doua oaspeții au o scurtă perioadă de dominare și reușesc chiar să reducă din handicap. Deak, scăpat de sub supravegherea lui Băcuț II trage puternic de la 20 m. în colțul din dreapta al porții și înscrie: 2—1. Dinamoviștii revin însă în atac și reușesc din nou să pună stăpînire pe joc. Minutul 79 le aduce cel de al treilea gol, tot prin Ozon, care înscrie de la 6 metri în colț, stabilind rezultatul final al întîlnirii: 3—1 în favoarea echipei Dinamo București.

R. CALARAȘANU

O victorie meritată

Valoarea jocului de duminică este incontestabilă. In special, forma deținută de toți jucătorii romîni a fost extrem de bună. Știam dealtfel înaintea meciului, că vom avea un adversar redutabil. Presupunerile mi s-au adeverit pe deplin în timpul jocului. Dinamo București a fost cu mult mai bună decît noi și a meritat pe deplin victoria, chiar la acest scor. In special înaintarea al cărui creer a fost Ozon — cu schimburile derutante de locuri și abundența șuturilor la poarta noastră, ne-a dat foarte mult de furcă. Mi-au plăcut de asemenea Suru și Soos, iar de la apărare, Birtașu a dovedit un bun plasament și siguranță în reținerea mingii. Băcuț II, Szökö și Toma au muncit mult, contribuind la meritata victorie.

JAVOR PAL
antrenorul echipei Dozsa Budapesta

In curînd vom fi învățătoare

Cînd termină școala elementară pe fiecare tînăr îl frămîntă o problemă: ce profesiune să îmbrățișeze. E adevărat că pentru unii aceasta nu e o problemă prea grea de rezolvat. Unui tînăr îi place o anumită ramură de activitate și se îndreaptă cu încredere înspre ea. Dar e bine ca oricine se află în fața alegerii profesiunii să chibzuiască bine. Fiecare să gîndească dacă profesiunea aleasă îl atrage, dacă sarcinile noii sale ocupații le va duce cu dragoste la îndeplinire.

Noi cînd am îmbrățișat profesiunea de învățătoare ne-am gîndit la menirea mare ce o are învățătorul, la rolul său de a educa tînăra generație, de a contribui la culturalizarea maselor, la lupta împotriva rămășițelor analfabetismului.

Timp de 4 ani am primit cunoștințe ce ne-au pregătit pentru viitoarea noastră muncă. In timpul acestor 4 ani am învățat să educăm copiii, să le transmitem cunoștințe, să-i iubim. Acum sîntem în anul IV al Școlii pedagogice și în curînd anul se sfîrșește. Va trebui să dovedim partidului, tovarășilor profesori, că cunoștințele primite în școală au devenit un bun al nostru pe care-l vom folosi acolo unde vom merge. Acest lucru îl vom dovedi în primul rînd la examene și apoi în producție, prin succesele ce le vom obține.

Examenul de sfîrșit de an și mai ales cel de diplomă trebuie și vor fi pentru noi adevărate sărbători. Fiecare răspuns trebuie să dovedească că munca noastră nu a fost zadarnică. De aceea am început din timp să ne pregătim temeinic pentru examene.

La obiectele la care materia e cea din anul I, am început să repetăm sistematic materia împreună cu tovarășii profesori. In fiecare după amiază repetăm cîte o oră sau două un obiect în așa fel încît să avem timp și pentru lecțiile de a doua zi.

La aceste ore tovarășii profesori ne pun întrebări pentru a ne reaminti unele lucruri din lecțiile trecute. Fiecare răspuns e completat de tovarășul profesor respectiv sau de elevele care au studiat în afară de clasă.

Pentru ca cunoștințele noastre să fie complete participăm la cercurile pe materii unde organizăm discuții asupra unei probleme. Desigur că e necesar și studiul individual. Acest lucru noi îl facem după ce ne-am pregătit lecțiile și oricînd avem timp liber.

In clasa noastră sînt eleve ca: Chiper Georgeta, Botez Aurica și Ghensă Sofia, care studiază material bibliografic și învață temeinic lecțiile pentru examen. Acestor eleve le va fi foarte ușor să dea răspunsuri bune la examenele de diplomă.

Celelalte eleve ale clasei noastre le urmează exemplul repetînd și ele cu sîrguință lecțiile. Nu a rămas nici o elevă din clasă care să nu fi început repetarea materiei măcar la un obiect. La examenele de diplomă ne vom prezenta toate bine pregătite, gata de plecare la locul de muncă înarmate cu cunoștințe temeinice, pentru a face educație tinerei generații.

NICOLAU VIRGINIA
elevă în anul IV A al Școlii pedagogice de fete din Huși

Consfătuirea de la Consiliul Central A.S.I.T.

Sîmbătă după amiază și duminică au continuat lucrările consfătuirii pe țară organizată de Consiliul Central A.S.I.T. cu conducerea filialelor regionale. In cadrul consfătuirii, tov. ing. Oliviu Rusu, prim secretar al Consiliului Central A.S.I.T., a prezentat raportul despre sarcinile actuale ale A.S.I.T.-ului pentru sprijinirea agriculturii, descoperirea și folosirea rezervelor interne ale întreprinderilor, sporirea și îmbunătățirea calității producției bunurilor de larg consum, sprijinirea desfășurării întrecerii socialiste.

Numeroși participanți la consfătuire au arătat în discuții sprijinul dat de filialele regionale agriculturii și dezvoltării producției bunurilor de larg consum. Pentru lărgirea acestui sprijin filiala regională Constanța a chemat la întrecere socialistă filialele regionale din întreaga țară.

Concluziile consfătuirii au fost trase de acad. prof. N. Profiri, președintele Consiliului Central A.S.I.T. (Agerpres)

Ac dalta și ciocanul

„Liberul arbitru"

O după amiază de primăvară cu soare, cu veselie și bună dispoziție. Pe coridorul Facultății de filosofie s-a adunat un grup de studenți și studente. Discută aprins, unii gesticulează, se vede cît de colo că pun ceva la cale.

— Ce facem Iulica, mergem sau nu la conferință? — o întrebă aproape în șoaptă Olimpia Vișan, organizatoarea de grupă U.T.M. Iuliana Balintoni, responsabila profesională a grupei zîmbi puțin încurcată.

— Faceți cum credeți... eu, după părerea mea...

— Ce părere? — sări din mijlocul grupei Turcu Filimon, responsabilul sindical. Mergem, aia e! Conferință științifică la Ateneu, de specialitate... Eu merg să știu bine că se dărîmă pămîntul...

— Și eu, merg — interveni Monica Dobrescu, plăcut impresionată de unitatea de vederi și strînsa colaborare a conducerii grupei; e o conferință științifică, dragă... Se întoarse spre vecina din dreapta:

Tu mergi, Jeni?

— Cum să nu — zîmbi Eugenia Muntenescu, să știu bine că nu mai fac seminar de psihologie toată viața...

— Unde-ar fi norocul ăsta? — oftă melancolic, Mihai Stănescu.

— Mergem! Plecăm cu toții! Care merge să ridice mîna. — Și cu asta, dînd dovadă de spirit organizatoric, Turcu Filimon începu numărătoarea participanților la conferință.

...1 ..... 2..... 7.... 12... toată grupa anului II Psihologie, în afară de doi: Iuliana Balintoni și Pantelimon Golu membru în biroul U.T.M. din an.

— Tu de ce nu mergi, Iulica? — întrebă Eugenia Muntenescu.

— Păi... cum să plecăm toți și tovarășa asistentă de psihologie Tamara Gobrin să nu știe nimic...

— Da, foarte just — completă Turcu Filimon; tu o anunți pe tovarășa asistentă... Nu va trebui s-o supere plecarea noastră de la seminarul de psihologie... Ii vei spune...

— Ii vei spune — reluă Monica, că grupa, conducerea grupei a luat hotărîrea de a amîna seminarul la o dată nestabilită încă.

— Cît mai tîrziu interveni Mihai Stănescu

— Tu vei căuta s-o convingi că noi am plecat datorită puterii obișnuinței... Sîntem psihologi și ea o să ne înțeleagă. Turcu Filimon rămase puțin pe gînduri.

— Tu ce zici Olimpia?

— Eu? Păi să-i spună că în trecut ne învoia tovarășul profesor Iancu, de la orele de Anatomie, cînd erau conferințe. Și noi, obișnuiți,... ne-am luat inima în dinți și ne-am învoit singuri!

— Minunat!... izbucni Bara Stere și odată cu el întreaga grupă — nemaiputîndu-și stăpîni entuziasmul.

— Sîntem cît se poate de originali și de convingători. Dar Golu Pantelimon ce-o să facă?

— Eu? — și Golu clătină din cap nedumerit — în principiu nu sînt de acord... în calitate de cadru trebuie să dau exemplu...

— Să dai exemplu? Sigur că da! Numai că deocamdată vei sta s-o convingi pe asistentă de plecarea noastră justificată de la orele de seminar.

— Sigur că da; de tine depinde totul, ești cadru, om cu influență!

Intr-un iureș de rîsete și veselie, întreaga grupă coborî scările, grăbindu-se ca nu cumva să întîrzie de la conferință:

Este de admirat, într-adevăr un asemenea „colectiv unit" cu „păreri comune". Numai că dacă vor acționa de multe ori așa, își vor manifesta, fără să vrea, unitatea de vederi și la examene, rămînînd corijenți „în unanimitate" în frunte — măcar atunci! — cu conducerea grupei, care acum dovedește că preferă să se tîrască în coadă. Mai știi ce rezultate poate să dea... puterea obișnuinței?!

Corespondent
ANTON IORDACHE

Ceva trebuie expediat...

12 martie 1954...

Este ora 7 dimineața. Peronul gării Balta Albă pare pustiu. Dar nu peste mult timp apăru un cetățean.

— Tovarășe, sînt Pislaru Gheorghe, din comuna Boldu, raionul Rîmnicu-Sărat. Vreau să expediez un colet pentru fiul meu care lucrează la stația C.F. Ciulnița — se adresă el impiegatului de mișcare, Chiosa Zaharia.

Impiegatul se făcu întîi că nu aude.

— Poftim? întreabă totuși, după un timp.

— Un colet, știți... de expediat...

— Da, băuturică ceva, n-ai?

— Ba, am...

— Atunci, adu mîine 2 sticluțe cu vinișor, și, după aceea, facem și formele de expediție. Altfel...

*

A doua zi...

— Domnule impiegat, am venit... zise cetățeanul Pislaru Gheorghe, care venise cu cele promise.

Cum văzu sticlele, impiegatului îi lucîră ochii de bucurie.

— Dă-le încoace!

Și le apucă repede, intrînd în biroul său. Aici, se răcori sorbind una din sticle, iar apoi se pregăti să plece-n sat.

Cetățeanul îl întrebă:

— Ce faci, domnule impiegat? Mi-ai băut vinul, dar formele de expediție pentru colet...

— Păi, să mai aduci una, că domnului șef nu-i ajunge atît.

Auzind gălăgie, șeful stației, G... Pavel, ieși afară.

— Ce-ai aici?

— Să vedeți, don-șef, am un colet de expediat.

— Unde-l trimiți?

— La gara Ciulnița.

— Da... vin, mai ai ceva?

— Puțin, don-șef...

— Să mai aduci, auzi?!...

*

Iată o întîmplare cu colete, cu expediție și cu niște sperțari care fără îndoială nu trebuie să lase nepăsătoare organele Ministerului Căilor Ferate. In tot cazul, ceva trebuie expediat din această stație...

Corespondent
ȘTEFAN ORZARU

10.000 kg. fier vechi

Lucrurile mici, uzate, prin prelucrare pot fi foarte folositoare. Lucrul acesta l-au înțeles tinerii din organizația U.T.M. G.A.S. Lugoj care au depus o muncă intensă pentru strîngerea de fier vechi.

In această acțiune au fost antrenați 65 tineri utemiști și neutemiști. Secția mecanică și atelierele au fost curățate. S-a muncit cu dragoste și roadele au fost de aceea bogate. S-au strîns 10.000 kg fier vechi.

S-au evidențiat mulți tineri. Cei mai harnici au fost însă: Manda Ioan, Radu Anton, Micanci Ștefan, Straimaier Francisc, Trif Andrei, Hambandrai Adam, Halmagenu Ioe și alții.

Corespondent
I. PLEȘCA

AEROMODELIȘTII

Drumul spre Casa Pionierilor din Tg. Mureș șerpuiește printre brazi ce răspîndesc o mireasmă plăcută și printre copaci cu crengile încîlcite de parcă ar fi rădăcinile unui arbore uriaș, bătrîn. Urcînd poteca îngustă, în vîrful dealului zărești Casa Pionierilor. Din încăperile luminoase se strecoară în fiece zi rîsete, frînturi de cîntece, o veselie tinerească, gălăgioasă.

Să zicem că cel care ar veni să viziteze Casa Pionierilor de aici, să cunoască activitatea micilor purtători ai cravatei roșii, s-ar opri pentru o clipă. El s-ar întreba poate: „ce-ar trebui să văd mai întîi? După care fereastră se ascunde cea mai bogată și interesantă activitate?" și ar deschide la întîmplare una din uși. Anume, cea din dreapta clădirii, în fața căreia sînt cîteva scări de urcat.

Zumzetul traforajelor, zbîrnîit de motoare, strunguri și... o ceată zgomotoasă de copii îndeletnicindu-se care mai de care cu cîte ceva — ne primesc.

Intr-o clipă de răgaz, vizitatorul privind scîndurile groase și subțiri, aripile, modelele de avioane orînduite pe mese sau atîrnate deasupra pereților, își dă seama unde se află. Atît pionierii cît și tînărul profesor Hints Otto, sînt bucuroși cînd sosesc musafiri, vizitatori cărora le pot arăta o particică din munca lor. Nu de mult, cînd i-am vizitat pe aeromodeliști i-am găsit strînși în jurul unei mese, cu capetele apropiate, aplecate asupra unui model, aproape reținîndu-și răsuflarea și fără să bage de seamă că a intrat cineva.

— Tovarășe profesor, nu vă supărați... Dar eram atît de sigur că am calculat bine și nu se poate întîmpla nimic. Pionierul care spunea aceste cuvinte stătea în mijlocul grupului cu ochii lăsați în jos, pironiți asupra aripei de aeromodel, pe care o ținea în mînă. O fată blondă care părea la prima vedere atît de blajină, îl certă cu o asprime neașteptată:

— Așa faci totdeauna, Török Karoly. Vrei să lucrezi singur, de capul tău. Faci pe grozavul! Nu-l asculți nici măcar pe tovarășul profesor, dar mite să ne mai ceri și nouă ajutorul?!

— Bine zice Soos Aniko — zise unul mărunțel de statură și care — după cîte am aflat mai apoi, îl chiamă Paraizs Sandor și se poate mîndri cu faptul că este cel mai tînăr dintre modeliști. El nu întreabă niciodată nimic și uite că strică materialul, pierdem timp din cauza lui. Iar modelul „P-7" nu așteaptă! El trebuie să fie gata, pentru serbarea de sfîrșit de an!

Török Karoly este din fire un băiat sîrguincios și nu se poate spune că ar fi pricinuit prea multe greutăți pînă acum cercului tinerilor aeromodeliști ai Casei Pionierilor, din care făcea și el parte. Ce e drept el lucrează în general după capul lui, fără să ceară sfatul, ajutorul cuiva. Pînă acum, i-a mers. De data asta însă a stricat o aripă.

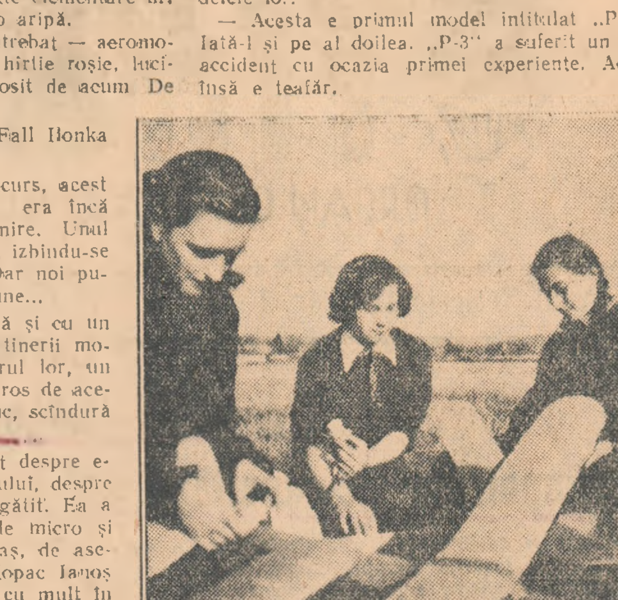
— „Ei sînt nedrepți fiindcă mă ceartă chiar atît de rău. Doar e prima mea greșeală" — își zise în gînd Török, dar peste cîteva minute gîndi astfel: „Totuși, ei au dreptate. Modelul „P-7" trebuie să fie gata pînă la sfîrșitul celui de al patrulea pătrar. La serbarea închiderii anului școlar vom organiza o demonstrație frumoasă, unde ceilalți elevi și tovarășii profesori, vor cunoaște cel mai nou model lucrat de noi și uite că eu l-am stricat".

— Tovarăși, îmi voi repara singur greșeala, izbucni el deodată. Iar de acum înainte am să vă cer și vouă ajutorul acolo unde simt nevoia.

Așa da! Bună autocritică și totodată — să remarcăm, prima pe care o face Török Karoly de cînd e membru al cercului.

Poate că nici azi ei nu știu că am fost de față la întîmplarea descrisă. Atît de preocupați cu lucrul lor m-au văzut abia tîrziu. M-am apropiat de o masă unde Fall Ilonka și Kocsis Laszlo — cei doi colegi de clasă, elevi în clasa a VII-a a școlii mixte elementare nr. 2 din Tg. Mureș, lucrau la o aripă.

— Cum se poate? — am întrebat — aeromodelul e întreg, îmbrăcat cu hîrtie roșie, lucitoare. Se vede că a fost folosit de acum. De ce-i lipsește o aripă?

Cea mai bună modelistă, Fall Ilonka mă lămuri însă:

— In timpul ultimului concurs, acest model destul de „plăpînd" era încă pe pămînt înainte de pornire. Unul mai mare a venit din viteză, izbindu-se de el și retezîndu-i aripa. Dar noi putem repara această stricăciune...

Curînd am făcut cunoștință și cu un preparat executat de înșiși tinerii modeliști împreună cu profesorul lor, un preparat care răspîndește miros de acetonă, alcool și lipește cauciuc, scîndură subțire sau hîrtie.

Fall Ilonka îmi vorbi mult despre emoțiile ei în timpul concursului, despre străduința cu care s-au pregătit. Ea a fost prima la concursul de micro și aeromodele organizat pe oraș, de asemenea și în cel regional. Kopac Janoș și Soos Aniko, n-au rămas cu mult în urma ei.

— Modelul meu a zburat 2 minute și 54 secunde, iar al lui Janos, 2 minute și 53 secunde. Și cum eu făcui o mutră cam mirată mă lămuri: — La un concurs de micromodele e necesară o durată cît mai lungă, iar la aeromodele importantă e mărimea distanței parcurse. Soos Aniko îmi arătă un astfel de micromodel care avea greutatea totală de 1 gram. M-am mirat aflînd de la pionieri că 8 micromodele de acest gen au deabia greutatea unei țigarete. Tovarășul Hints dornic să mă lămurească, deschise un sertar și scoase de acolo o bucată de lemn alb obișnuit, cu lungimea cam de vreo 30 cm. și lată de aproximativ 15 cm, rugîndu-mă s-o țin puțin.

— Cum de e atît de ușoară? Din ce fel de lemn e?

Pionierii din juru-mi zîmbiră șiret. „Cel mai tînăr modelist", micul Paraizs Sandor mă lămuri:

— Aceasta e o scîndură cu totul deosebită de celelalte. E adusă din Indochina și se numește „Lemn din balză". Vedeți bucățica asta de scîndură? Din ea tăiem cu lama zeci de straturi subțiri și construim destul de multe micromodele. Lemnul din balză e de zece ori mai ușor decît bradul — îmi zise el în încheiere.

Cu cît mai repede se scurg sferturile și jumătățile de ceas, cu atît mai mult simțeam că înțeleg pasiunea lor pentru construirea acestor mici modele, care pot fi perfecționate pînă într-atît, încît să semene mult cu structura unui avion adevărat. La fiece scîndurică tăiată cu dibăcie, fiece aripă, elice și altele pe care le executau pionierii acolo, simțeam alături de ei bucuria constructorului de aeromodele, mîndria celui care a dat ceva folositor — astăzi, cercului de aeromodeliști — mîine patriei întregi. Deodată am simțit alături de acești copii pasionați — o înflăcărare puternică și am devenit curioasă să cunosc mult mai multe amănunte despre modelele înșirate în fața mea. Par atît de simple. Dar cum zboară? Parcă mi-a ghicit gîndul Varga Ernest, una dintre cele mai bune aeromodeliste ale cercului și cea mai bună elevă a clasei, îmi zise:

— Să vă arăt toate modelele executate pînă acum și ceva despre confecționarea lor.

Rînd pe rînd au fost luate de pe pereți, din lăzi, aeromodelele. Pionierii s-au strîns în jurul-mi și vorbeam cu multă căldură despre modelele lor.

— Acesta e primul model intitulat „P-1". Iată-l și pe al doilea. „P-3" a suferit un mic accident cu ocazia primei experiențe. Acum însă e teafăr.

Stînd de vorbă mai amănunțit cu profesorul utemist am observat că nici el nu e mai puțin pasionat decît ori care pionier constructor de aeromodele. El a început să se ocupe cu aeromodelismul cam de la vîrsta de 12 ani. Avea de pe atunci dorința să zboare cu un avion adevărat, să-i cunoască toate șuruburile, toate chițibușurile. Acum le transmite și copiilor această dragoste pentru aviația sportivă și priceperea de a lucra aeromodele.

La construirea primelor modele am ajutat mai mult — zise tînărul profesor — dar deacum eu lucrez tot mai puțin la ele.

— Dar să vedeți ceva mai interesant decît cele văzute pînă acum — ne întrerupse Török Karoly.

Fall Ilonka aduse o siringă mare, înfășurată grijuliu în cîrpe, iar un pionier în vîrstă de vreo 13 ani aduse un motoraș.

— Ei, ce ne mai lipsește? — întrebă profesorul, punîndu-i totodată la încercare.

— Eterul, alcoolul, uleiul de ricină — se auzi glasul voios al pionierilor.

Curînd erau toate pregătite.

— Iar acum îi dăm o injecție motorului. Toți priveau fără să clipească la Soos Aniko. Peste cîteva secunde motorul porni. Noroc că era prins bine de colțul mesei, altfel...

Cum stăteau aplecați asupra motoarelor, veseli și totodată atît de preocupați, am văzut și mai limpede în acești copii pe viitorii oameni ai științei, tehnicei, constructori de avioane și apărători neînfricați ai patriei noastre.

Cele cîteva ore în cadrul cercului de aeromodelism au trecut repede. Modelele au fost așezate din nou în lăzi, pe masă; traforajele în sertare, la locurile lor. Peste o săptămînă tinerii aeromodeliști își vor petrece din nou o după-amiază folositoare aici.

Acum se grăbesc spre casă. Mîine dimineață îi așteaptă din nou școala, lucruri tot mai multe și mai interesante de învățat.

ECATERINA REDEI

O zi la practică

ARAD (de la corespondenta noastră ANA CARANFIL).

Utemista Cioran Maria este elevă a școlii profesionale comerciale din Arad. Pentru a cunoaște practic cele învățate în școală, elevii au fost repartizați la diferite magazine de stat. Au trecut cîteva luni, de cînd Cioran Maria face practică în magazinul „Universal". Incă din prima zi, tovarășii de aici au ajutat-o pentru ca să cunoască mărfurile. Apoi i-au vorbit despre felul cum trebuie să fie un vînzător în comerțul socialist. Utemista Dragoș Elena de la raionul confecții, n-a scăpat nici un prilej să o ajute pe practicantă.

Așa cum fiecare din personalul magazinului se străduiește să deservească cît mai bine pe cumpărători, a început să se străduiască și eleva practicantă Maria Cioran. In magazin se aplică metoda sovietică Corovchin.

Aplicînd metoda aceasta noi deservim bine cumpărătorii — i-a spus într-o zi Mariei, Elena Dragoș. Văzînd că fiecare din personalul magazinului vine cu cîteva minute înainte de deschiderea magazinului, a făcut și practicanta la fel. In timpul acesta a ajutat la aranjarea mărfurilor

La ora deschiderii fiecare era pregătit să primească cumpărătorii.

Oamenii intrau pe rînd, îndreptîndu-se spre raioanele de unde vroiau să facă cumpărături. Două tinere îmbrăcate cu paltoane la fel, înaintară spre raionul confecții.

Viitoarea vînzătoare Maria Cioran le întîmpina cu zîmbetul pe buze.

— Cu ce vă putem servi, tovarășelor?

— Am vrea niște fuste albe cu motive naționale vorbi fata cea mai înaltă.

— Da, una mai mare pentru ea și alta mai mică pentru mine, completă tînăra cealaltă.

Maria zîmbi din nou. Apoi spuse:

— Le puteți încerca în cabină.

Tinerele tractoriste Margareta Sebeștein și Doina Mîtcă de la S.M.T. Sîntana, au venit să facă cumpărături.

Și-au cumpărat amîndouă fuste la fel. Acum mai vroiau pantofi și jachete.

Au fost mulțumite amîndouă de felul cum le-a servit eleva vînzătoare din magazinul „Universal". La plecare le-a condus cu privirea pînă la ușă, spunîndu-le „să purtați cumpărăturile cu plăcere".

Invinge oamenii

In primăvara asta satul parcă e pustiu. La vremea prînzului, doar la Sfat mai dai de cîțiva oameni, sau la ghizdelul unei fîntîni te oprești o clipă ademenit de jocul gălăgios al unor copii care fac diguri în nisip. Bate înspre Focșani un vînt cald. Mi-au spus niște copii că dincolo de sat, la vreo 3 kilometri, după ce te afunzi pînă la genunchi în apa Putnei, dai de ogoarele întovărășiților.

Am găsit oamenii în timp ce prînzeau la umbra săracă a căruțelor. In timpul hodinei, întinși într-o rînă, pe arătură, comunistul Nicolae Rotaru mi-a povestit despre felul cum a luat ființă întovărășirea lor, cu numele „30 Decembrie".

Lucrătură chiaburească

Cu trei ani în urmă, cîțiva comuniști din Răstoaca, și-au scris pe cîte un petec de hîrtie dorința de a înființa o întovărășire agricolă. Au iscălit jos, ei și nevestele lor. Alți țărani muncitori s-au mai sfătuit între ei, s-au mai certat cu nevestele, alții cu frații și părinții și, în cele din urmă, au făcut ca numărul cererilor să crească pînă aproape de douăzeci.

Toate acestea au pus pe gînduri pe toți chiaburii din sat. Cu dibăcie și tact, chiaburii au început să organizeze o acțiune de împiedicare cu orice chip a înființării întovărășirii. Intr-o seară, pe la toate porțile batea vestea (pentru cei mai mulți revoltătoare, pentru cîțiva îmbucurătoare): s-au furat cererile. Cine le-a furat, nu se știe nici pînă astăzi.

Oamenii din sat au însă bănuieli pline de temei.

Ca să reconstituim faptele, după cum povestesc unii, lucrurile s-au petrecut astfel:

Fostul secretar al sfatului, Tănase Ștefan, unul dintre bețivanii din sat, se aciuase pe lîngă văduva Safta Turbatu, care avea pe lîngă un vin ghiurghiuliu cum nu se mai găsea prin împrejurimi, niște ochi focoși și o făptură ademenitoare, care l-au scos din minți. Pentru că un ginere voia să-i smulgă cu orice chip ceva din avere, și fiindcă aflase că cei ce au avere ca a ei sînt socotiți chiaburi, a făcut și ea de ochii lumii și ai Sfatului, cerere de a intra în întovărășire. In vremea cînd întovărășirea era pe cale de a lua ființă. Safta Turbatu îndemnată și de alți chiaburi, a căutat cu orice preț să pună mîna pe cereri. Secretarul era un om descompus din orice punct de vedere. Furînd din banii sfatului o sumă importantă el fu scos din acest post și dat pe mîna justiției populare. La plecare secretarul a descuiat casa de bani, a înfipt mîna în cereri (cîteva au mai rămas răspîndite) și le-a făcut cadou alesei inimii sale care, fără îndoială, nu le-a pus la păstrat sub grinda casei alături de buchetele de busuioc și lămîiță, ci le-a aruncat pe foc. Așa spun unii că s-ar fi întîmplat furtul. Alții au altă părere.

Tot în acea vreme, era referentă la sfatul popular fiica de chiabur Mandea Maricica din satul Movileni, de prin părțile Tecuciului. Mandea Maricica ședea în gazdă la ruda ei Gheorghe Gh. Miu. Prietenă și cu ceilalți chiaburi din sat pe care-i servea cu credință, se poate ca și ea să fi contribuit la furtul cererilor. Curînd după aceasta ea a dispărut din sat fără să-și ia „la revedere" de la nimeni.

Intr-un fel sau altul furtul cererilor a fost pus la cale de către chiaburii satului care s-au cinstit cu vin și s-au felicitat între ei sărbătorind „parastasul întovărășirii". Au risipit însă băutura în zadar. Hotărîrea oamenilor cinstiți — copil ce se poticnise cînd încercase să facă primii pași, se ridică iarăși și își lua în mîini un baț mai bun ca să se apere cu nădejde de șerpii care încercau să-l muște de moarte.

„Să ne mai gîndim..."

Pe la sfîrșitul lui decembrie începu să coboare iarna și prin părțile de jos ale Moldovei. Un ger uscat îți băga, a dușmănie parcă, răceala pînă în sînge. Pe o asemenea vreme să stai doar în casă la gura sobei și să spui trăsnăi la copii și nevastă. Nu-ți vine să ieși nici să dai un snop de coceni la o vită.

In serile acestei ierni, comuniștii de nădejde din Răstoaca au pornit din nou să strîngă cereri pentru înființarea întovărășirii. Era un grup, mai bine zis, o brigadă care se mărea din săptămînă în săptămînă. Erau în ea la început Ion Rotaru, Ilie Bădoi, Mihai Gheorghe și Ion Pătrașcu. Seara se adunau la unul dintre ei.

— Ce facem, pornim iar cu colindul?

— Hai să mergem, răspundea vesel Ilie Bădoi.

Inainte de plecare brigada își făcea planul.

— Ei, la cine mergem în seara asta?

Mergem pe la Gheorghe Nanu, pe la Pesterău, pe la Angheluță, pe urmă mai vedem noi ce facem.

...Peste cîtva timp casa lui Gheorghe Nanu era plină de gălăgie.

După ce paharele se umpleau cu vin și copaia cu floricele albe de porumb discuția începea în taină.

— Ce zici Gheorghe, te faci întovărășit?

Gheorghe Nanu se uită lung la nevastă întrebînd-o cu privirile.

— Am face și noi cerere — intră în vorbă nevasta, scuipînd în firul de in ce se înșira într-una pe fus — dar decît să-și aprindă ia vreun chiabur focul cu ea, mai bine nu mai facem de loc.

— Știi că e o vorbă, îi spuse Ion Rotaru, cică dă-mi doamne mintea de pe urmă. Am fost noi proști, de-aia au pierit cererile. Chiaburii au crezut că de-acuma, gata, s-a dus cu întovărășirea. Noi dacă sîntem uniți le arătăm că tot o facem. Matale vrei să fie chiaburii mai tari sau noi să-i punem cu botul pe labe?

— Dracu să-i ia! — îi blestemă femeia. Doar nu-mi vreau ei binele mie.

...Peste o oră, două, copilul gazdei care n-adormise nici o clipă, scotoci din ghiozdan tocul și călimara și Gheorghe Nanu scria încet, cu migală, pe o foaie de hîrtie: „Eu Gheorghe Nanu, împreună cu nevasta și copiii, de bună voie cer să intru în întovărășire..."

Ion Rotaru, acum președintele întovărășirii, s-a întîlnit într-o zi cu finul său Traian Borcea.

— Ce faci măi Rică, spuneai că te înscrii și tu în întovărășire, dar văd că nu miști de loc.

Traian Borcea dădu din cap a neputință.

— Bre, eu m-aș înscrie, dar nu vrea nevasta. Dacă o aduci matale la cale, eu nu sînt împotrivă.

— Bine, Uite, diseară viu pe la voi.

Seara, Ion Rotaru a fost într-adevăr în casa lui Traian Borcea. Nevasta tocmai răsturnase pe masă mămăliga caldă și aburindă.

După ce-au stat la masă și au mai vorbit despre altele, Ion Rotaru a pus degetul pe rană.

— E adevărat ce spune bărbat-tu fină? Cică nu vrei să intri în întovărășire cu nici un chip.

— Nu intru, primi răspunsul. Dacă ai venit pentru asta, poți nici să nu mai deschizi vorba.

— Păi de ce nu vrei? Care-s motivele?

— Știu eu ce motive. Crezi că eu nu pricep planurile voastre cu întovărășirea? Ehe, asta-i pui de colectivă, nașule.

— N-ai dreptate, fină. Gospodăria colectivă nu se face cu de-a sila. Dacă toți oamenii vor după un an, doi, de bună voie facem gospodărie colectivă. Dacă nu, n-o facem. Cu forța n-o face nimeni. Asta oamenii din întovărășire hotărăsc. Așa că din partea asta să n-ai nici o grijă. Uite, eu zic că dacă vrea bărbatul n-are nici un rost să stai împotrivă acum.

Bătrîna îi reteză vorba, plină de amar:

— Apoi el, tot de tine-i pus la cale. In loc să-ți vezi de tîrla ta, că ai și tu atîția copii, umbli prin casele oamenilor cu prostii. Nu ne trecem noi în întovărășire să ne dați și miere. Lasă că noi ne vedem de treabă așa cum am apucat și nu murim de foame. Proștii și golanii satului să facă ce-or vrea.

...Cîntau cocoșii de miezul nopții și cele două femei tot „nu" spuneau. Ion Rotaru se ridică să plece. Părea liniștit și vesel de parcă atunci venise în casă. Totuși vorbele bătrînei „lasă proștii și golanii satului să facă ce-or vrea" îi umpluseră sufletul de mîhnire.

— Ei, dacă nu vreți nu vă forțează nimeni. Cînd o să credeți că e bine așa cum zicem noi, să veniți că vă primim cu brațele deschise. Poate mai stăm de vorbă și altă dată. Eu să știți că nu sînt supărat pe dumneavoastră. Sîntem prieteni ca și mai înainte. Nu știu dacă dumneavoastră sînteți supărați pe mine.

— Nu sîntem supărați, vorbi femeia. De ce să fim? Dacă mai vrei, mai vino pe la noi. Ușa n-o să ți-o închidem niciodată. Mai vorbim, ne mai sfătuim aci între noi ca oamenii...

Au fost și înfrîngeri și izbînzi. Dar mai multe izbînzi. Adunate la un loc ele trec de douăzeci. Intovărășirea a luat ființă. Ziua aceea a fost tristă pentru chiaburi. Tristă ca o zi de înmormîntare.

Planuri de viitor

Piedicile n-au fost izbăvite odată cu înființarea. Zvonul chiaburesc că întovărășirea nu-i decît „o momeală pentru a-i prinde pe oameni în colhoz" a făcut ca în luna martie, 11 familii să plece din întovărășire.

Seara, după ce adormeau copiii și nevestele, brigada comunistă pleca să stea de vorbă cu ei. Cu statutul în buzunar ei au mers la Ștefan Pesterău, Tudorache Angheluță, Vasile M. Grigore și la ceilalți. Cea mai mare parte dintre ei s-au răzgîndit și au rămas în întovărășire.

Din cei 11 numai patru au rămas afară din întovărășire. Plecarea lor n-a lovit în unitatea întovărășiților. După ce au plecat aceștia alți 4 țărani muncitori au venit cu cereri de înscriere în întovărășire. A venit comunistul Nicolae Rotaru, Ion C. Oncioiu. A venit cu cererea și Traian Borcea. Au semnat pe ea și nevasta și bătrîna, cele care cu cîteva luni înainte ocărau întovărășirea.

..Se apropiau zilele cînd trebuia să înceapă munca de însămînțat. Putna începea să-și umfle apele, pămînturile începeau să „înflorească" de soare și de vînt primăvăratic. Intr-o zi spre seară, întovărășiții s-au adunat să discute planul de muncă pentru primăvara aceasta.

Și discuțiile ținură pînă noaptea tîrziu. Intovărășiții au hotărît să însămînțeze cele 5,50 hectare de floarea soarelui în cuiburi așezate în pătrat. Președintele le-a citit din Hotărîre cum recomandă partidul și guvernul să se facă lucrările la această cultură. Toate mîinile s-au ridicat afară de a lui Gheorghe Botezatu.

— E muncă multă tovarăși. Și pe urmă, noi n-avem prășitori și tot cu sapele o să prășim.

— Nu tovarăși, s-a ridicat președintele în sus. O să primim prășitori. Secția agricolă de la raion o să aibă grijă de asta.

— Așa facem tovarăși — au hotărît oamenii.

Și așa a rămas.

Au ieșit tractoarele și oamenii pe cîmp

Prima zi a primăverii a fost după jumătatea lui martie. Atunci, cînd pămîntul mai mustea încă de zăpadă, au intrat tractoarele pe ogoarele întovărășiților. Oamenii veneau pe brazde în urma tractoarelor, luau cîte o mînă de țărînă și o cercetau plini de cumpănire.

— Bună arătură, au spus unii.

Ilie Bădoi n-a fost însă mulțumit. Plugurile nu erau reglate bine și brazdele ieșeau prea mari. Președintele l-a chemat de o parte pe șeful brigăzii, utemistul Dumitru Ion, și i-a spus că unii oameni nu prea sînt mulțumiți de arătură. Șeful brigăzii, un flăcău îndesat, ars de soare și vînt, s-a mîhnit de vorbele președintelui. Era adevărat ce spuneau oamenii.

— Nu-i nimic, tovarășe președinte. Arăm din nou tot ce n-a ieșit bine. Vrem să nu rămînă nici un întovărășit nemulțumit.

Și tractoarele au mai întors încă odată brazdele de pe 6 hectare.

A început apoi însămînțatul. S-au pus în pămînt borceagul și orzul, apoi floarea soarelui iar mai tîrziu porumbul. Munceau de dimineață și pînă seara cu nevestele, cu băieții și cu fetele, Gheorghe Nanu, Ilie Bădoi, Tudorache Angheluță, Pesterău Ștefan. Sus pe semănătoare au stat zile întregi președintele Ion Rotaru și Traian Borcea.

Intovărășiții și-au terminat primii din comună însămînțările.

— Să rămînă cu gîtul strîmb toți cei care vor trece pe lîngă ogoarele noastre cînd ne-or vedea lanurile.

Intr-adevăr, cînd treci acum pe lîngă ogoarele lor nu-ți poți întoarce capul din spre borceagul care a crescut pînă la glezne, de la plantele de floarea soarelui înșiruite frumos în rînduri de parcă ar fi desenate pe o coală de hîrtie. Intr-adevăr, după ce treci de ogoarele lor te doare gîtul.

In fiecare zi întîlnești la capul lanului cîte un întovărășit. Stă ca un ghid în fața unei expoziții. Trec oameni din alte sate și se opresc la vorbă. „Ghidul" îi conduce prin lan.

— Ia uită-te cum a mai crescut borceagul. Asta de aici e floarea soarelui. De acum e în cinci frunze. Peste cîteva zile ne apucăm de prășit.

Vizitatorul privește tăcut, smulge cîte o plantă și o ține în mînă ca pe o floare.

— Ați lucrat bine, bre...

— Așa cum scrie la carte, îl aprobă omul.

...„Expoziția" aceasta va ține pînă la toamnă. Atunci, la strînsul recoltei, vor fi mai mulți vizitatori și ghidul va fi întreaga întovărășire. Acest ghid va arăta tuturor:

— Iată, asta e recolta noastră. Am muncit-o cu toții împreună, așa cum scrie la carte.

ION BĂIEȘU

Cititorii răspund utemiștilor din comuna Peret

„Cum să facem viața de U.T.M. mai interesantă, mai plină de conținut?"

Să nu ne-mpiedice copacii de a vedea pădurea

Utemiștii din comuna Peret ridică o problemă înțeleaptă și foarte importantă pentru munca noastră: „Cum să facem viața de organizație mai interesantă, mai plină de conținut". Nu e ușor să răspunzi și eu cred că ar face un lucru negîndit acela care s-ar apuca să înșire pe puncte: unu, doi, trei... rețetele prin care să faci viața de organizație mai frumoasă, să-i îmbogățești conținutul. La aceste întrebări, după părerea mea, nu se poate răspunde decît povestind fapte și întîmplări din viața organizațiilor noastre de bază, metodele pe care le întrebuințăm cu unul sau altul dintre utemiști în diferite situații, despre mijloacele întrebuințate pentru activizarea fiecărui utemist etc.

Cred de asemenea că o muncă de organizație interesantă și bogată în conținut, nu poate fi ruptă de sarcinile pe care partidul le pune în fața noastră. A proceda astfel ar însemna să ne limităm numai la problemele mărunte, de fiecare zi, care își au importanța lor și a scăpa din vedere sarcinile mari, generale, a scăpa din vedere scopul final al muncii noastre. Dacă am proceda în felul acesta ni s-ar putea spune pe bună dreptate că nu vedem pădurea din cauza copacilor.

Noi sîntem o organizație de bază sătească și noi muncim pentru un viitor fericit ca și tinerii din industrie sau ca cei din școli și facultăți. Sarcinile noastre practice, de realizare a acestui țel, diferă. Dacă la tinerii din industrie cît și la tinerii care studiază nu-i admisă munca pe campanii, la noi, muncitorii de la sate, se pune un accent deosebit tocmai pe campanii, terminarea lor la timp și în bune condițiuni.

In momentul de față spre exemplu, ar fi deadreptul greșit dacă toate forțele noastre ar fi îndreptate să zicem spre munca culturală și sportivă, așa cum s-a întîmplat în perioada de iarnă. E just că nici aceste lucruri nu trebuiesc neglijate. Dar problema principală pentru noi este însă acum „terminarea la timp și în bune condițiuni a campaniei de primăvară".

De aceea și activitatea organizației de bază U.T.M. din gospodăria noastră colectivă este îndreptată în această direcție.

Intrecerea

Din iarna aceasta, unii dintre tinerii noștri au ieșit cu o meteahnă. In munciile din gospodărie specifice perioadei de iarnă nu au fost cuprinși toți tinerii. Au existat deci și unii care își pierdeau timpul pe lîngă casă, ținîndu-se de fel de fel de lucruri, obișnuindu-se într-un cuvînt să lenevească. Lucrul acesta l-am observat mai bine în primele zile de muncă, cînd o serie de tineri nu s-au prezentat, iar unii veneau o zi și două lipseau. Erau dintre aceia care se învățaseră să se țină de lenevie ca orbul de bîtă. Starea aceasta trebuia neapărat schimbată. Trebuia găsit un mijloc care să-i trezească din nou pe tineri, să le stimuleze energia și entuziasmul lor tineresc, într-un cuvînt, să-i facă să muncească cu regularitate.

In acel timp, comitetul nostru lucra la pregătirea adunării generale în care să se discute sarcinile care reveneau organizației noastre în această campanie. La adunare l-am invitat și pe secretarul de partid și pe președintele colectivei.

Prima parte a adunării a decurs în mod obișnuit. Lucrul cel mai interesant s-a petrecut în cea de a doua parte, după ce a luat cuvîntul tovarășul Tihel Ion secretarul organizației de partid. El a vorbit despre problema însămînțatului în cuiburi așezate în pătrat ca un mijloc important de creștere a producției la hectar, despre necesitatea participării fiecărui utemist și tînăr la muncile de primăvară. Din această ședință a luat naștere întrecerea individuală între tineri pentru cel mai mare număr de zile muncă într-o lună. A fost nevoie de această întrecere pentru a lichida starea de moleșeală existentă la unii tineri. Și ea a reușit să realizeze acest lucru. Printre primii care s-au încadrat în această întrecere au fost Stan Vioara, Bornet Ecaterina, Hui Pavel și alții. Roadele acestei întreceri ne sînt dovedite și de faptul că suprafețele de însămînțat pentru epoca I au fost terminate cu 4 zile înainte de termenul planificat.

Ceea ce Pavel încă nu știa

Se pune astăzi cu tărie problema [illegible] producției de animale. In multe locuri majoritatea oamenilor care se ocupă de această problemă sînt tineri. Membrii comitetului organizației noastre de bază au considerat că e de datoria lor să dea o atenție deosebită tinerilor din acest sector. Am avut o [illegible] în care s-a discutat această problemă pe marginea legii trienale de creștere a animalelor. Se părea că tinerii au înțeles ce trebuiau să facă. Iată însă că s-a întîmplat un lucru la care nu ne-am gîndit prea mult. Multe dintre oile gospodăriei noastre cu cîte doi miei. Fără o îngrijire specială mulți dintre acești miei ar fi pierit.

Cam prin vremea aceasta gospodăria noastră a fost vizitată de doi tovarăși profesori de la Facultatea de zootehnie din Arad. Au vizitat grajdurile de oi și au văzut felul cum sînt îngrijite, cum li se dă hrană și la cît timp etc. La sfîrșitul vizitei tovarășii profesori în adunarea generală a colectivei și-au spus părerile despre felul cum merge sectorul nostru zootehnic. La această adunare ne-am străduit să mobilizăm toți tinerii. Trebuie să subliniem că de la această adunare am avut multe lucruri de învățat cu toții.

La îngrijitul oilor muncește la noi Ilise Pavel. E puținel la trup și tare iute. A lucrat 5 luni de zile pe un șantier național și e tare mîndru de lucrul acesta. E o mîndrie justificată și noi o înțelegem. A muncit doar pe șantierul unei noi construcții din patria noastră. Cînd a fost repartizat la oi a cam strîmbat din nas, dar după ce Pavel a fost convins de importanța și frumusețea muncii lui s-a apucat de treabă cu rîvnă. Iată însă că oile au început să fete. Și unele din ele au fătat, așa cum am arătat mai sus, și cîte doi miei. Pavel nu se pricepea ce să le facă și eram amenințați ca o parte din miei să moară. Intr-o zi a venit la el secretarul de partid, tovarășul Tihel Ion care e și zootehnicianul gospodăriei. A scos din buzunar o sticlă cu lapte cu un biberon. Pavel îl privi mirat. Se apropie de miei și-i dădu să mănînce cu biberonul.

— Așa-i putem salva pe toți Pavele — îi spuse el.

— La asta să-ți spun drept nu m-am gîndit, răspunse Pavel. Pînă acum încă nu am [illegible]. Dar dacă dumneata spui că folosește...

Au mai discutat un timp despre unele reguli științifice de hrănire a mieilor și secretarul a plecat. Acum îl vezi în fiecare zi pe Pavel cu sticluța cu biberonul dînd lapte mieilor. [illegible]

[illegible]

BULUCI TRAIAN

secretarul organizației de bază U.T.M. G.A.C. Sera

Insemnări din orașul tinerilor metalurgiști

Dincolo de Tîmpa, la marginea Orașului Stalin, lîngă uzinele „Steagul Roșu" s-a înălțat ca din bazme un adevărat orășel — centrul școlar profesional metalurgic. Acolo unde pînă mai acum cîțiva ani nu erau decît pămînturi sterpe, hățișuri nefolositoare, strălucesc vesele în soarele amiezii clădirile centrului: opt blocuri, minunate locuințe pentru elevi, atelierul, școala, punctul sanitar...

Aici, tineri de diferite naționalități, absolvenți a patru sau șapte clase elementare, din toate colțurile țării, au venit mînați de același dor.

— Nu aveam nici zece ani cînd am început să îndrăgesc electricitatea — povestește Costan Romul din clasa 8-a anul I, lui Deneș Pall de la secția maghiară. Adusese tata niște cărți pe acasă. Toată ziua citeam, deși nu înțelegeam mare lucru. Electrician mă fac — mi-am zis atunci. Cum am terminat școala elementară m-am și înscris aici. Invăț cu multă dragoste. Știu că peste trei ani voi fi electrician și sînt tare fericit. Dar tu?

— Eu vreau să mă fac inginer, răspunde Deneș Pall. Sîntem șase frați. Eu vreau să urmez școala mai departe prin corespondență. Tata este lăcătuș. Cînd va ieși la pensie eu voi fi inginer.

In ochii lui s-au aprins luminițe. Se citește pe față o bucurie lăuntrică: „Va fi electrician!", „Voi fi inginer".

Visul copilăriei lor va fi împlinit.

OMUL, SUFLETUL UZINEI

De fiecare dată cînd intri în uzină, te cuprinde o stare ciudată. Măreția muncii, forța uriașă ce se desprinde din huruitul mașinilor, luminile orbitoare ale sudurilor electrice, podul rulant și imensa macara ce se plimbă de la un capăt la altul al uzinei, te fac să nu mai respiri de uimire.

In uzină cresc viitorii muncitori, astăzi elevi ai centrului școlar. Aici există o singură familie, o familie mare alcătuită din maiștri, lucrători și elevi.

Lîngă o raboteză s-au oprit doi prichindei. Unul este Soare Stelian de la secția electricitate, celălalt colegul său de la turnătorie. De cîte ori se întîlnesc, încing discuții aprinse.

— Să fii electrician e lucru, nu glumă vorbește Soare.

— Nu-i chiar așa cum zici tu, răspunde Neamțu cu glas tremurat de emoție. Turnător... e altceva... Să vezi oțelul curgînd în forme macaraua plimbîndu-se de la o formă la alta, purtînd oala cu metal topit, formele umplîndu-se cu focul metalului, scînteile sărind ca un foc de artificii! lumina aceea vioaie puternică... iar tu, muncitorul stăpîn pe toate astea... Ehei, e ceva să fii turnător!

— Dar, dacă nu merge macaraua cu ce porți oala la formă? Macaraua funcționează sau nu electric?

— Da, dar poți aduce formele lîngă cuptor — răspunse Neamțu după o clipă de gîndire.

— Iți spun eu, continuă Soare, electricitatea este sufletul uzinei. Fără ea, nimic nu se face. Moare uzina înțelegi? Toate mașinile funcționează electric: freza raboteza, strungul, perforatorul, macaraua... Pînă și sudurile se fac electric. Ei, ce mai zici?

— Iar vă sfădiți? interveni un maistru care lucra în apropiere. Amîndouă meseriile sînt la fel de însemnate. Ca să faci o piesă ai nevoie de turnător și de electrician în aceeași măsură. Cît despre sufletul uzinei, despre viața ei să știți că noi sîntem, oamenii, muncitorii, noi cei care dăm viață mașinilor neînsuflețite.

Rușinați, cei doi elevi se îndepărtară încetișor în direcții opuse.

Să fie adevărat ce spune maistrul? Mi se pare că are dreptate, gîndește Soare. Intr-adevăr, dacă n-ar fi omul, ce s-ar întîmpla cu electricitatea? Ar exista degeaba. S-ar pierde în zadar

VREAU SĂ INVĂȚ MESERIE

— Hai tovarășe să reparăm mașina de perforat, îi spune maistrul cunoscutului nostru, Soare Stelian. Ia două siguranțe, o șurubelniță, un clește și sîrma cea din colț.

Luînd sîrma, elevul întrebă ridicînd puțin sprîncenele subțiri.

— S-a întrerupt contactul electric?

— Deocamdată nu știu. Om vedea noi la fața locului — și maistrul zîmbind îi împinse șapca pe ochi. Incruntîndu-se Soare își dădu șapca pe spate, apoi vorbi sigur de sine:

— Păi, dacă nu mai funcționează înseamnă că s-a întrerupt curentul.

— Hm! Nu se știe.

Tovarășe maistru, dacă nu-i vorba de curent, ce facem cu siguranțele și sîrma? De ce le-am luat?

— Ți-am spus eu că nu-i vorba de curent? întreabă maistrul surprins.

— Nu, răspunde elevul cu glasul moale.

— Atunci? și maistrul zîmbi. Luăm de toate pentru că nu știm ce s-a defectat. De ce să facem mai multe drumuri degeaba?

Tot vorbind cei doi au ajuns lîngă mașina de perforat.

— Așa că ne apucăm de treabă. Urcă-te pe masa asta prichindelule și întrerupe contactul electric.

Ochii căprui ai maistrului îl urmăresc cu atenție pe elev. Fiecare mișcare îi este urmărită cu grijă. „Cînd lucrezi cu electricitatea trebuie să știi să te păzești".

După ce duse la bun sfîrșit sarcina ce i s-a încredințat, micul electrician sări mîndru de pe masă

— Gata. S-a făcut!

— Foarte bine, ești un băiat de ispravă. Nu ți-e teamă?

— Păi, vreau să învăț meserie.

— Frumos, frumos! Acum desfă șuruburile astea și scoate placa de tablă de aici.

Cu mîini îndemînatece Soare desfăcu șurub cu șurub, apoi maistrul, uitîndu-se la mecanismul mașinei, înnodă cîteva fire de sîrmă rupte.

— Am spus eu că s-a defectat contactul? izbucnește băiatul bucuros. Vedeți?

— Ei, stai nu te bucura! Să vedem dacă funcționează acum.

— Funcționează!

Dînd din cap maistrul, îl puse pe Soare să prindă la loc placa de tablă și șuruburile și să restabilească contactul electric.

Apoi, apăsînd pe o pedală, dintr-odată mașina începu să funcționeze.

— Ați văzut? Am avut dreptate, se bucură Soare.

— Ei da, da, îi răspunde maistrul. Gîndul lui însă spune altceva... Strașnic băiat! Iși iubește meseria. Va fi un electrician de frunte

O VIZITĂ LA ORA DE TEHNOLOGIE

Astăzi clasa 8-a anul I a primit o vizită la ora de tehnologie din partea tovarășului secretar al comitetului organizației de bază U.T.M. Giuran Nicolae. Așezat în ultima bancă, lîngă fereastră, ai impresia că nu aude nimic din discuțiile din clasă. In realitate el urmărește atent răspunsurile și întrebările elevilor.

— Ia spune Enolule de ce învățăm noi cum se face o instalație de iluminat interioară?

Cu glas subțirel și peltic cel întrebat răspunde imediat. — Ca să știm unde se așează priza, întrerupătorul și...

— Bazele de ramificație, se aude deodată glasul lui Prodan.

Sprîncenele negre și dese ale musafirului din ultima bancă se încruntară ușor apoi se destinseră într-un zîmbet ce-i lumină întreaga figură, la auzul celor spuse de profesor.

— Nici acum nu te-ai lecuit Prodane? Ți-am spus de atîtea ori să nu mai intervii în timp ce altcineva răspunde. Crezi că Enoiu avea nevoie de ajutorul tău?

Te-a rugat el să-l ajuți?

— Nu.

— Pe ziua de azi ești pedepsit. Nu ți se va pune nici o întrebare și n-ai voie să răspunzi în locul altuia.

Cam greu pentru Prodan lucrul ăsta, gîndește Dogaru Stelian, cel cu ochii albaștri, serios. Lui îi place să răspundă întotdeauna. Toată vremea ridică mîna. Ce-i al lui, e al lui. Invață foarte bine dar... va trebui să fie mai disciplinat.

In banca sa Prodan stă îmbufnat. Deodată fața i se luminează și mîna îi zvîcnește în sus.

— Tovarășe profesor, de ce pe stîlpi, afară, se pun conductori multifilari flexibili?

Clătinînd din cap profesorul întreabă în clasă:

— Cine știe să-i răspundă lui Prodan?

— Eu! eu!

Numeroase mîini se avîntară în sus.

— Costan Romul.

— Pentru că, sînt mai ușor de atins și pentru a rezista la vînturi, viscole, furtuni.

— Ai înțeles Prodane?

— Da. Mulțumesc.

Ochii secretarului U.T.M., Giuran Nicolae s-au înveselit de tot. Clopoțelul cu glas cristalin anunță sfîrșitul orei. Profesorul nu mai prididește să răspundă la întrebările ce i se pun. Ca un făcut atunci cînd sună se găsesc foarte multe întrebări de pus.

— Tovarășe profesor stăm și în recreație!

— Ei lăsați băieți, ajunge pentru azi. Discutăm ora viitoare. Trebuie să plec la altă clasă. Sînteți de aceeași părere?

— Da! Da! Să discutăm ora viitoare mai pe larg. Acum nu mai avem nici timp, spuse un elev.

— Să mergem tovarășe Giuran. La revedere băieți, și făcîndu-le semn cu mîna, profesorul plecă alături de Giuran Nicolae în spre cancelarie.

— Minunați băieți! spuse secretarul U.T.M.

—Foarte buni. Sînt mulți care au numai 4 și 5. Prodan, Soare, Costan, Dogaru... aproape toți, ce să-ți mai spun? Mie îmi sînt tare dragi.

— Intregului colectiv îi sînt dragi elevii. Din școala noastră ies oameni de ispravă.

NOUĂ NU NE PASĂ, DAR LOR?

— Trebuie tovarăși! Nouă nu ne pasă. Avem gaz metan dar cei de la fermă? La noapte ne sculăm de la trei și pînă la șase spargem lemne. Da?

— Mai încape îndoială? Spargem.

...Și cînd întregul centru dormea, după o zi de muncă cînd stelele licăreau încă puternic pe cerul albastru, Atrocol Ilie, Aparaschivei Stelian și Marian Nicolae, cel mai tînăr inovator din școală, spărgeau de zor lemne pentru ferma centrului. Glumele veneau una după alta, rîsetele sănătoase și tinere se înălțau puternice în noapte iar loviturile topoarelor se auzeau pînă departe tulburînd liniștea acelui ceas...

— Ia stați puțin măi băieți, făcu deodată Marian.

— Ce o fi la blocul trei? se aude zarvă și s-au aprins luminile.

— Fuga să vedem ce s-a întîmplat! strigă Atrocol. Cînd au ajuns acolo au rămas încremeniți. Parterul blocului era inundat cu apă. Elevii se sculaseră la alarma plantonului și dădeau apa afară.

— Ce s-a întîmplat măi? Ce faceți?

— S-a spart conducta de apă.

— La lucru băieți! strigă Marian să ajutăm și noi.

...Și după ce toată apa a fost dată afară și ceilalți au mers la culcare, Atrocol, Marian și Aparaschivei s-au întors la munca lor, la spartul lemnelor.

De la uzina „Steagul Roșu" venea un vuiet înăbușit, vorbindu-le parcă de viața ei de noapte. Steaua purpurie de pe acoperiș se aprindea și se stingea încontinuu, parcă urîndu-le: Spor la lucru bravi tovarăși! Spor la lucru!

★

Ieșind de la masă Prodan propuse unui coleg să meargă împreună să se plimbe puțin prin curte.

— E o seară așa de minunată.

— Bine, merg dar nu prea mult. Am de citit ceva.

— Ce citești?

— „Minerii din Maramureș". Tu ai citit-o?

— Am citit tot ce-a publicat Dan Deșliu. Lui Prodan îi place mult literatura. Citește mult și povestește și altora. Destul de des scrie și poezii.

In orășelul tinerilor metalurgiști fiecare elev are și alte preocupări în afară de școală și uzină. Unul desenează frumos, altul scrie versuri, altuia îi plac științele naturii, altul se ocupă cu sportul sau cu teatrul.

Fiecare zi aduce ceva nou, fiecare zi înseamnă încă un pas către idealul lor.

IOANA ZAMFIR

In fața microfonului

Ședința comitetului de redacție în care se stabilise programul lunar al stației de radioamplificare se terminase. Acum Manu Elena, secretara organizației de bază U.T.M. din întovărășirea agricolă, știa că are de pregătit o nouă conferință pentru emisiunea locală.

„Nu-i ușor să întocmești o conferință care să pună în lumină sarcinile utemiștilor și tinerilor în perioada însămînțărilor de primăvară — își spuse tovarășa Manu. Conferința-i pretențioasă, dacă nu convinge, dacă nu înflăcărează tinerii degeaba o mai fac. Dar trebuie să reușesc" — hotărî ea.

Ce e drept, a muncit cam mult tovarășa Manu pînă a dat ultima formă conferinței, dar cînd tovarășul Paraschiv secretarul organizației de partid îi spuse că este bine întocmită, ea uită de toate greutățile întîmpinate. In fața microfonului, deși era emoționată, secretara se strădui să vorbească cît mai simplu și convingător.

Vocea utemistei Manu Elena poate fi auzită deseori la emisiunile locale. Pe această cale ea face cunoscut tinerilor cele mai importante evenimente din viața organizației U.T.M., [illegible] pe tinerii fruntași la însămînțări, pe utemiștii care muncesc cu îndrăgire pentru îndeplinirea sarcinilor, ține diferite conferințe despre viața și lupta tineretului din lumea întreaga etc. Un însemnat aport aduc organizațiile de bază U.T.M. din comună și din întovărășire la mobilizarea tinerilor pentru organizarea de programe artistice care să fie prezentate la stația de radioamplificare. De curînd, utemiștii și tinerii din echipa teatrală au prezentat piesa „In pețit" iar în cinstea zilei de 1 Mai au pregătit piesa „Zestrea Ilenuței".

La ora locală, joia, își dau concursul cei mai talentați soliști amatori și pionierii. Printre recenziile care s-au ținut în ultimul timp la stația de radioamplificare se numără și cea făcută de utemista Stănilă Elena la cartea „Pămînt desțelenit" de M. Șolohov. Totodată stația de radioamplificare constituie un sprijin activ în munca organizației de bază U.T.M.

Iată un singur exemplu:

[illegible]

Și în scurt timp zeci de utemiști și tineri răspunzînd chemării organizației U.T.M. au construit canale de scurgere a apei. [illegible]

Stația de radioamplificare din comuna [illegible] din raionul Ploești se poate [illegible] și mai puternic mijloc de agitație în rîndurile tineretului dacă s-ar organiza regulat ore ale tineretului, cu programe variate și bine întocmite. Dar pentru aceasta este necesar ca organizațiile de bază U.T.M. din comună și din întovărășire să sprijine mai activ activitatea stației de radioamplificare.

C. ANDREESCU

După marea întrecere șahistă

I. Averbach

campion al U.R.S.S. la șah
mare maestru internațional

S-a terminat meciul de șah, care a durat aproape 2 luni, între campionul lumii Mihail Botvinik și pretendentul la acest titlu, marele maestru Vasili Smîslov. Acest meci a fost urmărit cu deosebit interes nu numai în U.R.S.S. dar și în întreaga lume.

Școala sovietică de șah, crescută în spiritul celor mai bune tradiții ale lui M. I. Cigorin și A. A. Alehin, a cîștigat pe drept cuvînt primul loc în lume. Datorită grijii partidului și guvernului pentru dezvoltarea mișcării sportive de masă în țara noastră, șahul a devenit un joc iubit de popor. El slujește marii și nobilei cauze a strîngerii relațiilor de prietenie dintre diferite popoare ale lumii.

Atît marele maestru Botvinik—campion al lumii cît și marele maestru Smîslov sînt crescuți de școala sovietică de șah, dar creația lor în domeniul șahului e profund individuală.

Mihail Botvinik s-a născut în anul 1911. Incă de tînăr el a dovedit un mare talent pentru șah; la vîrsta de 16 ani a primit titlul de maestru iar la 20 de ani a devenit pentru prima oară campionul țării. De atunci el este fruntașul șahiștilor sovietici. La turneele naționale și internaționale el a obținut 25 de premii. In 1948, Botvinik dobîndește un mare succes, primind titlul de campion al lumii și cununa de lauri. La campionatul mondial de șah din anul 1951, terminînd la egalitate de puncte cu D. Bronștein, el și-a păstrat titlul de campion al lumii. [illegible]

[illegible]

Smîslov a adus multe idei interesante în istoria deschiderilor.

Cum s-a desfășurat lupta celor doi mari maeștri, cei mai buni reprezentanți ai șahiștilor sovietici? De la primele partide Botvinik a reușit să obțină un serios avantaj. Atît rezultatul cît și conținutul partidelor dovedeau o bună formă a campionului mondial. Deosebit de interesantă a fost a doua jumătate a meciului, în care campionul mondial a demonstrat o gîndire profundă și o tehnică impecabilă.

Cu toate acestea, tînărul pretendent la titlul de campion mondial nu s-a descurajat. In cea de a 7-a partidă a survenit o cotitură. Arătînd o înaltă tehnică a jocului, Smîslov a obținut prima victorie a meciului. Această victorie l-a însuflețit pe Smîslov. După aceasta s-a întîmplat ceva neașteptat: pentru prima oară în decursul a peste 25 de ani de practică, Botvinik suferea trei înfrîngeri la rînd. Deosebit de bine a condus Smîslov partida 9-a. Scorul meciului s-a egalat și apoi a devenit 6,5 pentru Smîslov.

Nu în zadar însă Botvinik știe să-și mobilizeze voința. El conduce minunat partida a 12-a și obține victoria meritată. Din nou egalitate.

După aceea adversarii cîștigă pe rînd cu negrele o partidă. Partidele a 14-a și a 16-a au loc sub semnul superiorității campionului mondial și se termină cu victoria acestuia. Urmează o serie de 5 partide, terminate remiză, care totuși s-au disputat sub semnul unei lupte vii și interesante. Și tocmai cînd se părea că sfîrșitul meciului este hotărît, Smîslov, în stadiul final, demonstrează din nou o înaltă măiestrie și stăpînire de sine. El învinge în partida a 20-a. Excepțional de pasionantă e penultima partidă — cea de a 23-a. [illegible]

[illegible]

Botvinik este primul, dar primul între egali. Meciul Botvinik-Smîslov va ocupa în istoria șahului un loc însemnat.

Intrecerea ciclistă „Cursa Păcii" s-a încheiat

PRAGA 17 (Agerpres). — Marea întrecere ciclistă internațională „Cursa Păcii", Varșovia-Berlin-Praga, care s-a desfășurat anul acesta pentru a 7-a oară, a luat sfîrșit ieri, odată cu disputarea etapei a 14-a, Tabor-Praga (100 km.).

La startul acestei ultime etape s-au prezentat 77 de alergători care au mai rămas în cursă din cei 118 cîți au pornit de la Varșovia. La Praga, pe stadionul Strahov, în fața unei mulțimi imense, ciclistul cehoslovac Ruzicka a pătruns primul pe pista stadionului.

Echipa R. Cehoslovace, care a fost cea mai omogenă și mai combativă în tot decursul întrecerii, a cîștigat locul întîi în clasamentul pe țări. Individual, „Cursa Păcii" a fost cîștigată de ciclistul danez Dalgaard.

Clasamentul general individual: 1. Dalgaard (Danemarca) 53 h.59'11"; 2. Ruzicka (R. Cehoslovacă) 54h.02'08"; 3. Meenen (Belgia 54 h. 05'34").

Clasamentul general pe echipe: 1. R. Cehoslovacă 161 h. 45'41"; 2. R. P. Polonă 162 h. 17'45"; 3. Danemarca 162 h.34'49"; 4. Belgia 162 h.36'07"; 5. Olanda 162 h.52'39"; 6. U.R.S.S. 162 h.58'38"; 7. R. D. Germană 164 h.23'14"; 8. Anglia 164 h.59'02"; 12. R.P.R. 167 h.11'14". Din cele 19 echipe care au luat startul la Varșovia, numai 5, cele ale Belgiei, Olandei, U.R.S.S., R. Cehoslovace și R.P.R. au terminat cursa fără nici un abandon.

Ca să prinzi tainele meseriei, trebuie să te străduiești să înveți cît mai mult. La fel face și elevul Lazărescu Theodor, de la Școala profesională I.M.S. Roman.

Utemistul Pavel Constantin măsoară axele de pistoane cu un instrument deosebit. Acest instrument îl interesează și pe elev. De astăzi înainte el știe că micrometrul e mai sensibil decît șublerul, indicînd cu precizie sutimele de milimetru.

Foto: AGERPRES

Semnarea Planului de Muncă pentru aplicarea Convenției de Colaborare Culturală între R.P.R. și R.P. Albania

La 15 mai a.c. s-au încheiat la București lucrările Comisiei Mixte Romîno-Albaneze în vederea întocmirii Planului de muncă pe anul 1954, pentru aplicarea Conferinței de Colaborare Culturală între Republica Populară Romînă și Republica Populară Albania.

Planul de muncă a fost semnat din partea romînă de Mihail Roșianu, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, iar din partea albaneză de Miha Lako, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P. Albania în R.P.R.

Au fost de față la semnarea Planului, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, ai Ministerului Culturii, ai Ministerului Invățămîntului, și Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și fruntași ai vieții culturale din R.P.R.

(Agerpres)

Un nou hibrid de porumb

IAȘI (de la corespondentul nostru Constantin Bucur).

Activitatea științifică a studenților din orașul Iași devine din ce în ce mai rodnică. Studenții pun multă stăruință pentru a ajuta creșterea producției agricole. Astfel un cerc științific al facultății de Științele Naturii de la Universitatea „Alexandru Ion Cuza", în colaborare cu un cerc științific de la Institutul agronomic, au reușit să încrucișeze porumbul portocaliu „Iezăreni" cu soiul „Scorumnic" (galben timpuriu), obținînd un hibrid care dă un spor de producție de 22 la sută față de soiul cel mai productiv din care a provenit. Făcîndu-se analiza substanțelor ce le conține bobul noului hibrid s-a constatat că are o cantitate sporită de substanțe hrănitoare.

Cercurile științifice respective cercetează mai departe îmbunătățirea calității noului hibrid de porumb obținut.

Concurs literar organizat de revista „Luminița"

In urma primirii unui mare număr de scrisori, prin care se cere prelungirea datei de închidere a concursului literar, organizat de revista „Luminița" redacția anunță următoarele:

Concursul se va închide la 15 Iunie a.c. Pînă la această dată participanții la concurs pot trimite lucrări în proză sau versuri, care să se adreseze copiilor în vîrstă de 5—9 ani.

Manuscrisele se vor trimite însoțite de un plic închis, cuprinzînd numele, adresa exactă și profesiunea trimițătorului, pe adresa: „Revista Luminița Piața Scînteii Nr. 1 raionul Stalin — București" cu specificația „pentru concurs".

INFORMAȚIE

Prezidiul Marii Adunări Naționale a eliberat pe tov. Bîrlădeanu Alexandru din funcția de ministru al Comerțului Exterior și pe tov. Gaston Marin din funcția de ministru al Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, fiind numiți primi vicepreședinți ai Comitetului de Stat al Planificării.

Tov. Cioară Gheorghe a fost numit ministru al Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice.

Tov. Popescu Marcel a fost numit ministru al Comerțului Exterior.

(Agerpres)

SPECTACOLE

Marți 18 mai 1954

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, M. Gorki, Gh. Doja: Pentru pace și prietenie; **Republica, București, Infrățirea între popoare, Grădina Progres:** Vassa Jeleznova; **Elena Pavel, 23 August, Vergul, Al. Popov:** Epoleții purpurii; **Lumina:** Nu-i pace sub măslini; **Victoria:** Scutierul și cenușereasa; **8 martie:** Fluviul Huai trebuie îmblînzit; **V. Roaită:** Agentul secret; **Cultural:** Suspine pe stradă; **Unirea:** Curcubeul; **C. David:** Răpirea; **Al. Sahia:** Pulberea argintie; **Flacăra:** Nicolas Nickleby; **T. Vladimirescu:** Fiica regimentului; **Arta:** Povestea micului cocoșat; **Miorița:** Nunta cu zestre; **Moșilor:** Boier cu orice preț; **Donca Simo:** Omul cu 1.000 de fețe; **Ilie Pintilie:** Keto și Kote; **Popular:** Fata cu părut cărunt; **1 Mai:** Maeștrii baletului rus; **Volga:** Republica Populară Romînă, Marinică; **M. Eminescu:** Spre cer; **Libertății:** Schubert; **N. Bălcescu:** Trenul merge spre răsărit; **Rahova:** Ana Suzana; **O. Bancic:** Inimi de oțel.

Între politica restabilirii păcii şi politica extinderii războiului în Indochina

GENEVA (prin telefon).

Chiar şi celor mai dibaci specialişti occidentali în răstălmăcirea adevărului le-a fost greu să ascundă opiniei publice mondiale însemnătatea deosebită pe care o reprezintă pentru progresul discuţiilor în problema indochineză, discursul rostit în şedinţa de vineri a conferinţei de la Geneva, de ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov.

De un larg ecou s-au bucurat aci propunerile făcute de şeful delegaţiei sovietice. Nu se scurseseră multe minute de la terminarea şedinţei de vineri — şi iată că spre cele mai diferite colţuri ale pămîntului, au şi început să pornească ştiri care anunţau că delegaţia sovietică este de acord ca înţelegerile ce vor fi realizate la conferinţă să fie garantate de statele participante la conferinţa de la Geneva şi ca la orice încălcare a acestor acorduri, să aibă loc consultări între cei care dau garanţii.

De asemenea delegaţia sovietică a propus ca supravegherea îndeplinirii acordului cu privire la încetarea operaţiunilor militare în Indochina să fie încredinţată unor comisii alcătuite din reprezentanţi ai unor ţări neutre.

Aceste propuneri caută căile cele mai acceptabile pentru toate delegaţiile, deschizînd astfel drum încheierii mai rapide a unui acord cu privire la Indochina. După cum se ştie, cele două propuneri deosebit de importante ale delegaţiei sovietice înlătură unele din obiecţiile ridicate de delegaţiile occidentale la propunerile făcute de R. D. Vietnam.

Aceste propuneri ca şi întreg discursul lui V. M. Molotov au făcut ca ziarul „Le Parisien Libéré" să scrie că „pe viitor conferinţa de la Geneva va face progrese din ce în ce mai însemnate".

Dealtfel la Geneva se subliniază profunzimea analizei făcute de V. M. Molotov întregii probleme a Indochinei.

Astfel, în discursul lui V. M. Molotov a fost demascat scopul unora dintre participanţii la conferinţa de la Geneva — de a evita discutarea aspectelor politice ale situaţiei din Indochina, astfel ca totul să se rezume la discuţii în ceea ce priveşte aspectul militar al problemei. In legătură cu aceasta este deosebit de grăitoare argumentarea cuprinsă în declaraţia lui V. M. Molotov care a arătat că conferinţa de la Geneva nu îşi poate propune ca încetarea operaţiunilor militare din Indochina „să se transforme într-un răgaz aranjat în mod abil pentru una din părţi, care ar vrea să folosească acest răgaz pentru pregătirile în vederea extinderii războiului din Indochina". Calea de urmat — a arătat V. M. Molotov — este aceea a obţinerii încetării cît mai grabnice a operaţiunilor militare în Indochina şi, totodată, realizarea

De la trimisul special al ziarelor «Scînteia» şi «Scînteia tineretului»

unui acord care să permită satisfacerea revendicărilor legitime ale popoarelor din Indochina în ceea ce priveşte asigurarea independenţei lor naţionale şi a drepturilor democratice. Numai că adoptarea unui asemenea punct de vedere nu este pe placul colonialiştilor francezi şi al celor care-i conduc azi din America. Chiar şi revista „France Observateur" sezisînd diferenţa de poziţii dintre punctul de vedere al delegaţiei R. D. Vietnam şi al celei franceze, scrie: „Iată diferenţa esenţială între concepţia franceză şi cea vietnameză. Una (cea franceză — N.R.) este ruginită, retrogradă, sprijinindu-se mai mult pe trecut decît pe prezent, urmărind să păstreze unele avantagii cîştigate, dintre care cele mai multe au şi dispărut de mult. Cealaltă, este dinamică, se reazimă pe perspectiva viitorului, şi a evoluţiei istorice a lumii".

Discursul ţinut de V. M. Molotov vineri după trei săptămîni de dezbateri la Geneva, a făcut ca unii comentatori ai ziarelor din occident să facă o comparaţie între diferitele puncte de vedere expuse pînă acum în problema indochineză.

In această privinţă poziţia delegaţilor occidentali reaminteşte spectacolele lui Marcel Marceau, celebrul mim francez, care ne-a vizitat în vară ţara. Cred că nici el cu toată măestria-i recunoscută, nu ar putea să-i depăşească pe unii dintre delegaţii occidentali care au luat loc la masa conferinţei de la Geneva. Căci e într-adevăr o performanţă ca să poţi spune la masa conferinţei una — adică să mimezi „dorinţa de pace" — şi totodată să duci discuţii în legătură cu internaţionalizarea, adică cu extinderea războiului din Indochina. Tocmai aceasta este situaţia actuală. In timp ce la Geneva se desfăşoară tratative în vederea restabilirii păcii în Indochina, la Paris şi la Washington au început, după cum anunţă ziarele occidentale, tratative paralele franco-americane cu scopul făţiş de a organiza o intervenţie militară americană în Indochina.

Aceste tratative se duc în special la Paris între primul ministru francez Laniel şi ambasadorul american Dillon. In legătură cu aceasta, în cercurile diplomatice şi militare franceze domneşte de cîteva zile o mare fierbere. Duminică a sosit la Geneva, într-o vizită de cîteva ore, Maurice Schumann, ministrul de externe adjunct al Franţei. Schuman a avut o îndelungată întrevedere cu Bidault. Totodată a fost trimis în Indochina, într-o misiune urgentă, generalul Ely, şeful statului major al armatei franceze.

Agenţia americană Associated Press descrie astfel speranţele pe care guvernul american le pune în aceste convorbiri şi demersuri: „Guvernul american consideră că discuţiile cu Franţa vor duce în scurt timp la formularea de către francezi a unei propuneri concrete în vederea unei intervenţii americane în războiul din Indochina".

Rezultă clar că cercurile agresive din S.U.A. n-au renunţat cituşi de puţin la încercările pe care le întreprind în ultima vreme de a obţine extinderea războiului din Indochina şi implicarea Statelor Unite în acest război. Dimpotrivă, evenimentele arată că, pe măsură ce la Geneva posibilităţile unei reglementări paşnice a problemei indochineze par a se preciza, uneltirile cercurilor agresive americane în vederea extinderii războiului se înteţesc. Este clar că tratativele franco-americane urmăresc totodată exercitarea unor noi presiuni asupra conferinţei de la Geneva. Trebuie menţionat însă că aceste manevre ale cercurilor agresive americane şi ale subordonaţilor lor de la Paris se lovesc de rezistenţa crescîndă a opiniei publice iubitoare de pace şi, în primul rînd, de voinţa de pace a poporului francez. In acelaşi timp, ele duc la noi manifestări ale divergenţelor din lagărul imperialist. După cum arată corespondentul din Londra al agenţiei France Presse, guvernul britanic n-a fost pînă în prezent nici consultat şi nici informat [illegible] convorbirilor franco-americane".

Şedinţele restrînse care vor avea loc în cursul acestei săptămîni şi care sînt apreciate ca deschizătoare de posibilităţi de tratative, vor arăta în ce măsură delegaţiile occidentale înţeleg să răspundă propunerilor constructive făcute de reprezentanţii ţărilor democratice la Geneva. In orice caz mai mult [illegible] s-a dovedit [illegible] dorinţa sinceră a delegaţiilor Uniunii Sovietice, R. P. Chineze şi R. D. Vietnam de a se ajunge la un acord cu privire la problemele în discuţie.

C. RADUCANU

Inchiderea Congresului Partidului Comunist din Austria

VIENA 17 (Agerpres): TASS transmite:

La 16 mai a avut loc şedinţa de închidere a celui de al XVI-lea Congres al Partidului Comunist din Austria.

J. Koplenig, care a rostit cuvîntul de închidere, a declarat că discuţiile pe marginea raportului Comitetului Central s-au concentrat asupra chestiunilor privind unirea tuturor forţelor democratice din ţară în lupta pentru independenţa Austriei şi pentru stabilirea unităţii de acţiune a clasei muncitoare.

Congresul a aprobat în unanimitate linia politică şi munca Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria.

In aplauzele furtunoase ale delegaţilor şi oaspeţilor, Congresul a adoptat un mesaj de salut adresat Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

După aceasta, Congresul a aprobat declaraţia program a Partidului Comunist din Austria: „Calea spre realizarea şi asigurarea independenţei Austriei", precum şi modificările în Statutul partidului.

După aceea au fost aleşi membrii în Comitetul Central şi în Comisia Centrală de Control.

Inchizînd Congresul, Honner, care prezida şedinţa, a declarat:

„Noi, comuniştii austrieci, bizuindu-ne pe solidaritatea tuturor popoarelor iubitoare de pace, [illegible] să apărăm pacea cu toată energia şi să facem tot posibilul pentru ca Austria să devină un membru demn al familiei ţărilor iubitoare de pace".

Delegaţii şi oaspeţii au întîmpinat cu aplauze îndelungate cuvintele de salut ale lui Honner în cinstea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările străine. In sală s-a scandat: „Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!" Toţi participanţii au intonat Internaţionala. Cu aceasta, cel de al XVI-lea Congres al P.C. din Austria a luat sfîrşit.

In Consiliul Aliat pentru Austria

VIENA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 14 mai a avut loc şedinţa ordinară a Consiliului Aliat prezidată de Ch. Yost, înaltul comisar ad-interim al S.U.A. în Austria.

La şedinţă au luat parte înaltul comisar al U.R.S.S. în Austria, I. I. Iliciov, înaltul comisar al Franţei, J. Payart, înaltul comisar al Angliei, G. Wallinger.

In şedinţa Consiliului Aliat, înaltul comisar al U.R.S.S. în Austria, I. I. Iliciov, a făcut o declaraţie în care a arătat:

„In ultimul timp, în Austria, îndeosebi după conferinţa de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei şi Franţei, diferite organizaţii fasciste şi militariste şi-au intensificat considerabil activitatea. Pepiniera acestei activităţi o formează în primul rînd aşa numitele „uniuni soldăţeşti" în fruntea cărora se află foşti nazişti şi generali hitlerişti activi. Din categoria acestor „uniuni" fac parte de pildă „Waffen-SS", „Uniunea militarilor din corpul african al lui Rommel", „Uniunea paraşutiştilor din trupele de debarcare", „Uniunea tanchiştilor", „Uniunea aviatorilor" şi altele.

Autorităţile sovietice de ocupaţie din Austria consideră necesar ca înalţii comisari ai S.U.A., Angliei şi Franţei să ia în zonele lor măsurile corespunzătoare pentru interzicerea activităţii organizaţiilor fasciste şi militariste şi ca Consiliul Aliat să pună în vedere guvernului austriac necesitatea îndeplinirii stricte a hotărîrilor dintre cele patru puteri cu privire la interzicerea activităţii acestor organizaţii în Austria".

Reprezentantul american a recunoscut că în zona americană într-adevăr au loc întîlniri şi demonstraţii ale foştilor soldaţi din armata hitleristă, însă totodată a căutat să arate că activitatea uniunilor soldăţeşti din Austria ar avea un „caracter paşnic".

Dată fiind poziţia reprezentanţilor puterilor occidentale n-a fost adoptată o hotărîre de comun acord în această problemă.

Noi presiuni americane asupra Franţei

WASHINGTON 17 (Agerpres). —

Telegramele din Washington ale corespondenţilor de presă anunţă că „în curînd vor începe conversaţii franco-americane cu privire la Indochina".

In aceste săptămîni, în timp ce se desfăşoară tratativele de la Geneva, guvernul S.U.A. a exercitat presiuni puternice asupra guvernului Laniel pentru ca acesta să nu cedeze cererilor poporului francez de a se pune capăt ostilităţilor în Indochina.

Amintim că guvernului Laniel i s-a atras în mod deosebit atenţia asupra planurilor guvernului american şi atunci cînd textul conferinţei de presă a lui Dulles a fost înmînat direct de către W. Bedell Smith lui Bidault şi cînd, în timp ce avea loc şedinţa din 13 mai a Adunării Naţionale, ambasadorul francez la Washington Bonnet, a fost convocat de urgenţă la Departamentul de stat. Vineri dimineaţă, imediat după ce s-a aflat rezultatul scrutinului din Adunarea Naţională, ambasadorul S.U.A. la Paris, Dillon, a plecat la Geneva unde, potrivit relatărilor agenţiilor de presă, a făcut o vizită lui Bidault chiar la sediul delegaţiei franceze la conferinţă.

Obiectul întrevederii a fost ceea ce agenţia Associated Press a caracterizat drept „posibilitatea sporirii ajutorului american pentru forţele Uniunii franceze în Indochina printr-o coaliţie internaţională" împotriva forţelor populare vietnameze. Bidault a fost apoi chemat la şeful delegaţiei americane Bedell Smith, secretar adjunct al Departamentului de stat, cu care a discutat aceleaşi chestiuni.

Dealtminteri, chiar înainte ca aceste întrevederi să aibe loc corespondenţii de presă de la Washington primiseră instrucţiuni să anunţe „convorbirile dintre oficialităţile americane şi franceze în vederea internaţionalizării războiului indochinez printr-o participare americană".

Ştirile sosite din Washington vineri noaptea arătau că Statele Unite au comunicat francezilor care sînt condiţiile pe care trebuie să le accepte Franţa în legătură cu participarea Statelor Unite la conflictul din Indochina şi, după cum relatează Associated Press, francezii au răspuns că „sînt gata să discute condiţiile". Se menţionează chiar că în acest scop secretarul de stat Dulles va sosi la Paris pentru a lua contact direct cu primul ministru francez. Intre timp, guvernul francez, conform indicaţiilor primite, a şi trecut la acţiune. Vineri a avut loc o şedinţă a comitetului apărării naţionale sub preşedinţia lui René Coty şi la care au luat parte numeroşi membri ai guvernului. Deşi nu s-a dat publicităţii nici un comunicat oficial, din ştirile apărute în ziare reiese că s-au discutat măsurile militare ce urmează a fi luate în Indochina. „France Soir" scrie că este vorba de trimiterea de cadre de ofiţeri din Franţa, de concentrarea anumitor categorii de rezervişti şi a unor unităţi care au făcut serviciul militar. „France Soir" adaugă că, după toate probabilităţile se va recurge la „voluntari" pentru legiunea străină şi că paralel cu pregătirile în vederea trimiterii de noi întăriri franceze în Indochina se duc tratative cu „aliaţii occidentali ai Franţei" în vederea unui ajutor militar.

Dar numeroase ziare franceze atrag atenţia asupra faptului că toate hotărîrile guvernului Laniel vor trebui confirmate de parlament. Ziarele arată că guvernul nu are multe şanse să obţină aprobarea parlamentului. „Combat" scrie că „pentru Franţa a sosit momentul alegerii. El a sosit şi pentru Adunare". „Combat" subliniază că parlamentul are de ales acum între pace şi război şi că „dacă scopul obscur al parlamentului este să se resemneze la un masacru... să ştie că autorii lui sînt de mult şi bine cunoscuţi".

Declaraţia lui Nehru

DELHI 17 (Agerpres). — Biroul Indian de Informaţii a transmis cuvîntarea rostită de primul ministru al Indiei, Nehru, la deschiderea dezbaterilor în Camera populară pe marginea problemelor de politică externă.

Referindu-se la acordul încheiat între India şi Republica Populară Chineză cu privire la Tibet, primul ministru a spus:

Prin acest acord, a fost asigurată într-o mare măsură pacea în această regiune a Asiei. Doresc din inimă ca pacea din această regiune să se poată extinde şi asupra restului Asiei şi, desigur, asupra întregii lumi.

Vorbind despre conferinţa de la Geneva, Nehru a subliniat interesul ţărilor Asiei în reglementarea paşnică a problemei indochineze.

In ultimele cîteva secole, a spus Nehru, nenorocirea Asiei a constat nu numai în faptul că acolo au existat regimuri coloniale, ci şi în faptul că Asia a fost adesea un teatru al operaţiunilor militare pentru alţii şi un teatru al operaţiunilor militare dezlănţuite de alţii. Noi dorim ca businessul războiului în Asia să înceteze şi îndeosebi businessul acelora care duc războiul în Asia pentru interese personale.

In continuare Nehru s-a oprit asupra hotărîrilor conferinţei de la Colombo a primilor miniştri ai celor cinci ţări asiatice. El a subliniat în special că această conferinţă s-a pronunţat pentru neamestecul unor state în afacerile altor state.

Nehru a declarat că propunerile lui cu privire la problema indochineză care prevăd încetarea focului, tratative directe şi neamestec, au fost aprobate în linii generale de participanţii la conferinţa de la Colombo.

Nu mă îndoiesc, a spus Nehru, că marii oameni de stat care examinează această problemă la Geneva, sînt călăuziţi de o năzuinţă sinceră spre pace. Nădăjduiesc din toată inima că, treptat, se va găsi o soluţie oarecare cu privire la reglementare. Repet însă că o reglementare poate fi realizată numai prin tratative şi nu impusă.

Referindu-se la atitudinea Indiei faţă de conferinţa de la Geneva, Nehru a declarat că India nu şi poate declina răspunderea pentru rezolvarea problemelor asiatice.

Şedinţa din 17 mai a Conferinţei de la Geneva

GENEVA 17 (Agerpres). —

In cadrul conferinţei miniştrilor afacerilor externe, la 17 mai a avut loc o şedinţă restrînsă a celor nouă delegaţii care participă la discutarea problemelor cu privire la Indochina.

In cadrul şedinţei s-a dat citire unei declaraţii cu privire la evacuarea răniţilor de la Dien Bien Fu. S-a trecut apoi la discutarea problemei cu privire la restabilirea păcii în Indochina.

La 18 mai va avea loc o nouă şedinţă restrînsă.

Cuvîntarea lui Churchill în Camera Comunelor

LONDRA 17 (Agerpres). —

Luni după amiază, Winston Churchill, primul ministru al Marii Britanii, a făcut în Camera Comunelor o declaraţie privitoare la politica externă a Angliei.

Potrivit relatărilor agenţiei Reuter, Churchill a comunicat Camerei Comunelor că pînă ce nu va fi cunoscut rezultatul conferinţei de la Geneva, Marea Britanie nu poate lua hotărîri definitive în ce priveşte crearea pactului militar în sud-estul Asiei, pact care după cum se ştie a fost iniţiat de Statele Unite. Primul ministru a arătat că guvernul britanic nu a început nici un fel de negocieri care ar implica angajamente din partea Angliei.

In ceea ce priveşte problema Indochinei, Churchill a precizat că politica Angliei urmăreşte „să se depună toate eforturile pentru a sprijini suspendarea ostilităţilor, în condiţii acceptabile pentru ambele părţi şi în special să nu se ia nici un fel de angajamente care să implice intervenţia militară a Marii Britanii, atît timp cît există speranţa încetării focului".

După cum transmite agenţia France Presse, în cursul declaraţiei sale, Churchill a arătat că problemele viitoarei politici a Angliei sînt distincte de conversaţiile care au loc între organismele militare existente şi care nu prevăd angajamente, precum şi de tratativele care sînt în curs de desfăşurare în ultimele zile între S.U.A. şi Franţa cu privire la Indochina.

In continuare, Churchill a spus: „Termenii acestei declaraţii nu trebuie să pună la îndoială faptul că atunci cînd rezultatul conferinţei de la Geneva va fi cunoscut, noi sîntem gata să examinăm posibilitatea unui sistem de securitate colectivă în sud estul Asiei şi în Pacificul occidental..." El a adăugat: „Vom proceda fireşte în acest fel, dar scopul nostru imediat este să facem totul pentru a putea ajunge la un acord negociat în vederea restabilirii păcii în Indochina".

Congresul Frontului Naţional al Germaniei democrate

BERLIN 17 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

La 15 mai s-a deschis la Berlin al II-lea Congres naţional al Frontului Naţional al Germaniei democrate. Locuitorii sectorului democrat al Berlinului au întîmpinat călduros pe cei aproape 3.000 delegaţi şi oaspeţi, care au venit din Republica Democrată Germană şi din Germania occidentală pentru a participa la Congres.

La ora 9 dimineaţa participanţii la Congres s-au întrunit în sala de sporturi „Werner Seelenbinder".

S-a dat cuvîntul profesorului Erich Correns, preşedintele Consiliului naţional al Frontului Naţional al Germaniei democrate, care a prezentat un raport.

Pe marginea raportului s-au desfăşurat dezbateri animate.

Conferinţa de presă a delegaţiei sovietice

GENEVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 15 mai a avut loc o conferinţă de presă a delegaţiei sovietice, la care au participat corespondenţii sovietici şi străini. In cadrul acestei conferinţe de presă L. F. Iliciov, şeful serviciului de presă din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a făcut cunoscut celor prezenţi conţinutul scrisorii adresate de ministrul afacerilor externe al Franţei, Bidault, ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, cu privire la evacuarea din Dien Bien Fu a prizonierilor grav răniţi, precum şi conţinutul răspunsului lui V. M. Molotov la această problemă.

Ziariştii prezenţi la conferinţa de presă au pus o serie de întrebări. Printre altele s-a pus întrebarea:

Vă este cunoscută ştirea publicată în numărul din 15 mai al ziarului francez „Liberation" în care se vorbeşte despre caracterul informaţiilor pe care le trimite Bidault guvernului francez cu privire la mersul conferinţei de la Geneva?

La această întrebare Iliciov a răspuns: Da, ne este cunoscută. Atenţia delegaţiei sovietice a fost atrasă de această ştire din ziarul „Liberation". După cum relatează ziarul, în cercurile ziaristice circulă zvonuri că d. Bidault, informînd guvernul francez despre mersul conferinţei de la Geneva, a raportat că delegaţia franceză ar fi încercat să intre în contact cu reprezentanţii delegaţiei Republicii Democrate Vietnam (Vietminh) în vederea unui schimb de păreri cu privire la restabilirea păcii în Indochina. Delegaţia franceză s-ar fi lovit însă, chipurile, de îndîrjita lipsă de dorinţă a reprezentanţilor lui Ho Şi Min de a stabili un contact cu delegaţia franceză în această problemă.

După cum s-a aflat din cercuri autorizate, nici la începutul conferinţei de la Geneva, nici mai tîrziu delegaţia franceză n-a încercat să intre în contact cu vreunul din reprezentanţii Republicii Democrate Vietnam în vederea unui schimb de păreri în problema restabilirii păcii în Indochina.

După cum s-a mai anunţat în cadrul unei conferinţe de presă anterioare a delegaţiei sovietice, la 25 aprilie într-o convorbire cu reprezentantul delegaţiei sovietice, reprezentantul delegaţiei franceze şi-a exprimat dorinţa „să fie rezolvată problema evacuării răniţilor din regiunea Dien Bien Fu". După cum se ştie, delegaţia sovietică a primit cu simpatie propunerea ca problema evacuării răniţilor să fie rezolvată neîntîrziat şi ca reprezentanţii părţilor interesate să se întîlnească de îndată în vederea rezolvării cît mai grabnice a acestei probleme.

Se ştie de asemenea că la 5 mai reprezentantul delegaţiei franceze a avut o întrevedere cu reprezentantul delegaţiei Republicii Populare Chineze în problema evacuării răniţilor din regiunea Dien Bien Fu. Reprezentantul delegaţiei chineze a primit cu bunăvoinţă această rugăminte, exprimîndu-şi cu acest prilej părerea că pentru soluţionarea problemei evacuării răniţilor ar trebui ca ea să fie discutată la şedinţa din 7 mai a conferinţei miniştrilor afacerilor externe, în cadrul discutării problemei indochineze.

Delegaţia franceză n-a manifestat interes faţă de această propunere şi mai mult, din iniţiativa delegaţiilor Franţei, Angliei şi S.U.A. discutarea problemei indochineze a fost amînată pentru a doua zi.

Spun că cele spuse de mine prezintă interes în legătură cu ştirea publicată de ziarul „Liberation".

O nouă manevră colonialistă — sistarea evacuării răniţilor francezi de la Dien Bien Fu

SAIGON 17 (Agerpres). —

Potrivit relatărilor agenţiei France Presse, înaltul comandament francez a hotărît să sisteze evacuarea răniţilor din regiunea Dien Bien Fu.

După cum anunţă aceeaşi agenţie, comandamentul forţelor militare colonialiste franceze a hotărît ca începînd de la 18 mai, ora 0, ora locală, să înceapă bombardarea şoselei Nr. 41, care leagă Dien Bien Fu de localităţile Tuangiao şi Sonla. Se ştie că acordul cu privire la evacuarea răniţilor prevede ca în timpul operaţiunilor de transportare a răniţilor la bazele militare franceze din Indochina să înceteze bombardamentele pe o rază de 10 km. în jurul fortăreţei Dien Bien Fu, cucerită de către unităţile populare vietnameze. Aceste acţiuni arbitrare periclitează îndeplinirea acordului cu privire la evacuarea răniţilor de la Dien Bien Fu.

„Am cunoscut direct planurile americanilor"

Un fost conducător social-democrat, fugar din Cehoslovacia, s-a reintors in patrie

PRAGA 17 (Agerpres). — Ceteka transmite: La 15 mai a avut loc la sediul Agenţiei Telegrafice Cehoslovace o conferinţă de presă în cadrul căreia Bohumil Lausman, unul din foştii conducători ai partidului social-democrat, care s-a înapoiat din străinătate şi s-a predat autorităţilor cehoslovace, a făcut o declaraţie.

Lausman a declarat că la 25 decembrie 1953 el a trecut de bună voie frontiera de stat a Cehoslovaciei şi s-a predat autorităţilor cehoslovace. Cei patru ani, pe care i-am petrecut în Europa occidentală, a spus el, „au fost pentru mine o suferinţă morală şi totodată o şcoală politică. Pentru mine ei au însemnat o suferinţă morală deoarece am cunoscut direct planurile americanilor şi am văzut că ele vor să aducă noi suferinţe şi noi nenorociri poporului cehoslovac. Acesta a fost motivul care m-a determinat să mă înapoiez în Cehoslovacia. M-am reintors cu toate că am avut pe conştiinţă crime grave săvîrşite împotriva orînduirii democrat-populare, atît înainte cît şi în timpul emigraţiei. Şi totuşi, în mine a învins credinţa în dreptate şi iertare".

Inapoindu-mă în Cehoslovacia, a spus în continuare Lausman, „consider de datoria mea să declar în primul rînd în mod public că de cele mai multe ori emigraţia şi în special aşa numita reprezentanţă politică este în slujba unor interese străine, se vinde pentru banii alocaţi de americani pentru acte de spionaj, teroare şi diversiune, pentru calomnii împotriva Uniunii Sovietice şi ţărilor de democraţie populară. Americanii întreţin emigraţia în scopul de a o folosi în planurile lor de război.

Lausman a spus în continuare că planurile şefilor centrului de emigraţie aşa numitul „Consiliu al Cehoslovaciei libere" din care fac parte Zenkl, Majer, Ripka, Prochazka şi alţii, prevăd restabilirea regimului capitalist în Cehoslovacia. Aşa numitul „Consiliu al Cehoslovaciei libere" şi alte centre de emigraţie se vînd pe dolari americani.

In timp ce liderii emigraţiei trăiesc în belşug, cei mai mulţi dintre oamenii simpli care au fost înşelaţi, duc o existenţă deplorabilă în lipsuri şi mizerie. Zenkl, Majer şi alţii abuzează de aceşti oameni şi îi vînd imperialiştilor drept carne de tun pentru războaiele coloniale.

Lausman a declarat în continuare că a văzut „cît de mult sînt urîţi imperialiştii americani în statele Europei occidentale".

D-na Pandit cere admiterea R. P. Chineze in O.N.U.

CALCUTTA 17 (Agerpres). —

In cadrul unor declaraţii făcute presei, d-na Vijaya Lakshmi Pandit, preşedinta celei de a 8-a sesiuni a Adunării Generale O.N.U. a subliniat că admiterea R.P. Chineze în Organizaţia Naţiunilor Unite ar contribui în mare măsură la cauza destinderii atmosferei internaţionale. Ea a arătat că guvernul indian a sprijinit şi va sprijini şi de acum înainte admiterea Chinei în acest for internaţional.

Semnarea convenţiei cu privire la protecţia valorilor culturale in caz de conflict armat

HAGA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

La Haga şi-a încheiat lucrările conferinţa interguvernamentală pentru protecţia valorilor culturale în cazul unui conflict armat, convocată din iniţiativa U.N.E.S.C.O. (Organizaţia Naţiunilor Unite pentru problemele învăţămîntului, ştiinţei şi culturii).

La 15 mai au fost semnate convenţia cu privire la protecţia valorilor culturale în caz de conflict armat şi regulamentul de aplicare al ei, precum şi un protocol cu privire la protecţia valorilor culturale şi actul de încheiere a conferinţei.

Delegaţiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Poloniei, Cehoslovaciei, Romîniei şi Ungariei au semnat convenţia şi regulamentul de aplicare precum şi actul de încheiere.

Intîlnirea tineretului din întreaga Germanie

BERLIN 16 (Agerpres) — TASS transmite:

Intre 5—7 iunie va avea loc la Berlin cea de a 2-a întîlnire a tineretului pe întreaga Germanie. Consiliul Central al Uniunii Tineretului Liber German a organizat la 14 mai o conferinţă de presă la care preşedintele Uniunii Tineretului Liber German, Honecker, a vorbit reprezentanţilor presei despre mersul pregătirilor în vederea acestei întîlniri a tineretului, despre bogatul program cultural şi sportiv ce va fi prezentat în cadrul întîlnirii.

La întîlnire vor lua parte peste 500.000 tineri şi tinere din ambele părţi ale Germaniei. In calitate de oaspeţi la întîlnire vor participa delegaţi ai tineretului din diferite ţări, şi reprezentanţi ai următoarelor organizaţii democratice internaţionale: Federaţia Mondială a Tineretului Democrat, Uniunea Internaţională a Studenţilor, Federaţia Sindicală Mondială şi Federaţia Democrată Internaţională a Femeilor.

Intre dorinţele republicanului Dulles şi cele ale republicanului Preovolos

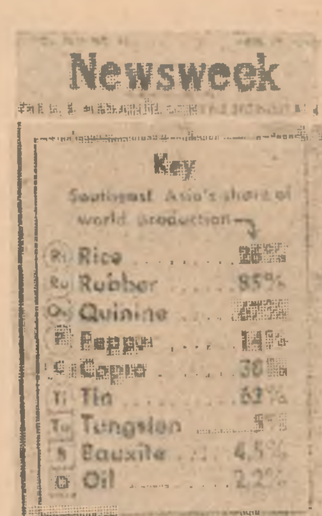
Atît Dulles cît şi Louis Tray Preovolos sînt membri ai partidului republican din S.U.A. Deci, amîndoi au votat la ultimele alegeri pentru generalul Eisenhower.

Intre ei există o diferenţă: primul este secretar de stat al S.U.A. în vreme ce Louis nu este decît un tînăr american oarecare.

Şi această deosebire dă naştere la altele.

Căci în vreme ce Foss, cum i se spune secretarului de stat în intimitate, ar dori să aprindă vîlvătăile războiului în întreaga Asie de sud-est, Louis doreşte să rămînă un înfocat republican, dar nu undeva în Indochina, ci în oraşul său natal, San-Francisco.

Tocmai despre dorinţele şi scopurile lui Dulles şi despre cele ale lui Louis Tray Preovolos vorbesc facsimilele reproduse alăturat.

Primul arată clar de ce vrea Dulles, dar mai ales cei care îl conduc din umbră, să extindă războiul în Asia de sud-est. Este vorba de o listă a principalelor bogăţii ale Asiei de sud-est publicată de cunoscuta revistă reacţionară americană „Newsweek". Se poate citi: „Partea Asiei de sud-est în producţia mondială de: orez — 26%, cauciuc — 55%, chinină — 67%, piper — 14%, copra — 38%, cositor — 62%, tungsten — 5%, bauxită — 4,5%, petrol — 2,2%". Devine acum clar de ce mister Dulles a declarat în cadrul ultimei sale conferinţe de presă din 11 mai că S.U.A. „nu vor renunţa la Asia de sud-est". Intr-adevăr, ce interes ar avea monopoliştii americani să renunţe la cauciuc, cositor sau orez.

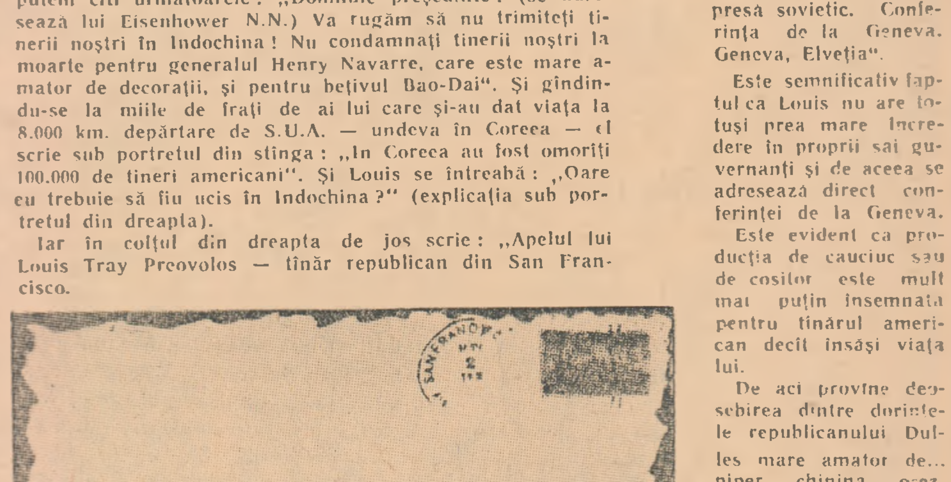

De altfel şi mai clar s-a exprimat Dulles într-un discurs mai vechi în care el vorbea deschis despre Asia de sud-est ca o regiune „bogată în multe feluri de materii prime ca, de pildă, plumb, petrol, cauciuc şi minereu de fier".

Iată deci că nu e vorba de apărarea Statelor Unite la mii de mile de frontierele acestei ţări, undeva în Indochina, ci, de nenumăratele bogăţii ale acestei părţi a lumii.

Numai că tînărul republican Louis Tray Preovolos este de altă părere. El a trimis serviciului de presă al delegaţiei sovietice la Geneva ilustrata reprodusă alăturat. Pe ea putem citi următoarele: „Domnule preşedinte! (se adresează lui Eisenhower N.N.) Vă rugăm să nu trimiteţi tinerii noştri în Indochina! Nu condamnaţi tinerii noştri la moarte pentru generalul Henry Navarre, care este mare amator de decoraţii, şi pentru beţivul Bao-Dai". Şi gîndindu-se la miile de fraţi de ai lui care şi-au dat viaţa la 8.000 km. depărtare de S.U.A. — undeva în Coreea — el scrie sub portretul din stînga: „In Coreea au fost omorîţi 100.000 de tineri americani". Şi Louis se întreabă: „Oare eu trebuie să fiu ucis în Indochina?" (explicaţia sub portretul din dreapta).

Iar în colţul din dreapta de jos scrie: „Apelul lui Louis Tray Preovolos — tînăr republican din San Francisco.

Al treilea facsimil reprezintă cealaltă parte a ilustratei. Se vede marca poştală cu ştampila din San-Francisco din data de 2 mai şi adresa: „Serviciul de presă sovietic. Conferinţa de la Geneva. Geneva, Elveţia".

Este semnificativ faptul că Louis nu are totuşi prea mare încredere în proprii săi guvernanţi şi de aceea se adresează direct conferinţei de la Geneva.

Este evident că producţia de cauciuc sau de cositor este mult mai puţin însemnată pentru tînărul american decît însăşi viaţa lui.

De aci provine deosebirea dintre dorinţele republicanului Dulles mare amator de... piper, chinină, orez, desigur în cantităţi uriaşe şi cele ale republicanului Louis Tray Preovolos, care este poate şi el amator de aceleaşi produse, dar e dornic să le cumpere la San-Francisco şi să nu le caute, pentru alţii, cu preţul vieţii undeva în jungla indochineză.

S. B.

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.